

MAGYAR-BARÁT.

TARTALOM: ÜDVOZLEGY, SZENT MARGIT ÉVE! — HOGYAN JELENT MEG SZENT FERENC LEO TESVERNEK. Kőszeghy fordítása. — EJFÉLI MISEN. Vöö Mihálynétól. — LITÁNIA VEGE EGY FERENCES TEMPLOMBAN. Baranyai Sándortól. — KARÁCSONYI NEPI JÁTEKOK. Dr. Márai György. — A BIZALOM. Zmertich Oktáv, O. F. M. — PAPÁK TÖRTÉNETI TAVLATBAN. P. Schrotty Pál, O. F. M. — A RÓMAI SZENT LŐRINC-BAZILIKA. Tóth Balázs. — MARAKODÁS. KUTYASZOKÁS. Dr. Monostory Elekné. FIORETTI ÚJ KIADÁSAHOZ. P. Dr. Zentai Marcellin, O. F. M. — A PAP BÜNTETŐJOGI VEDELME. Dr. Schrotty Sebő. — Vath Janos kis regénye: ARANYFENEK. — GALAMBDUC. — CZIRÁKYNÉ BOCK GIZELLA VERSEI — ÚJ KÖNYVEK. — HALOTTAINK. — LELKI SZÖVETSEG.

1944. JANUÁR HÓ.

«MAGYAR BARÁT»

előfizetési ára egész évre 5.— P, félévre 2.50 P, egyes szám ára 50 fillér.
Csekkszám: 51.581. Üres befizetési lapot 3 fillérért a postán kaphatunk.
A kéziratokat minden hó 25-ig küldjük a szerkesztőségbe.
Kéziratokat nem őrzünk meg, csak portó mellékelése esetén küldünk vissza.
Kiadja a Kapisztrán Szent Jánosról nevezett Ferences Rendtartomány.

A Kapisztrán Szent Jánosról nevezett Ferences Rendtartomány elöljárósága a Magyar Barát szerkesztőségében a következő változásokat rendelte el:

A MAGYAR BARÁT SZERKESZTŐSÉGÉT,

s vele a lap szerkesztésének, valamint a ferences kiadványok (Gyöngyösi Ferences Könyvek, A lelki élet ferences mesterei, Magyar Barát „Pax et Bonum!” kiadványai, a Magyar Katolikus Néprajz Füzetei [Kultuszfüzetek]) sajtó alá való rendezésének hivatalát Gyöngyösön hagyta meg. Tehát a Magyar Barát tartalmára vonatkozó cikkek, közlemények, hírek, észrevételek, útbaigazítások, hirdetések, stb. a következő címre tartoznak:

MAGYAR BARÁT SZERKESZTŐSÉGE. GYÖNGYÖS, FERENCESEK.

Telefonunk száma: 179. Meghívás útján kérjük a szerkesztőt. Üzenetet vagy rendelést első hívásra felvesz a rendház vezetősége.

A MAGYAR BARÁT KIADÓHIVATALÁT,

vagyis a lap küldésével, a megrendelők címének változásával, a könyvek, füzetek, kegyszerek, stb. megrendelésével kapcsolatos ügyeket pedig Vácra helyezte rendi hatóságunk. Aki tehát a Magyar Barátot, a Gyöngyösi Ferences Könyveket, A lelki élet ferences mestereit, a Magyar Katolikus Néprajz füzeteit (Kultuszfüzeteket), vagy egyéb kiadványainkat szándékozik megvenni, a következő címen rendelje meg:

MAGYAR BARÁT KIADÓHIVATALA. VÁC, FERENCESEK.

Postafiók: 16. Telefonszám: 134.

A MAGYAR BARÁT TÁBORA

jóval nagyobb, mint olvasóinak száma. Kultuszfüzeteink és népi mozgalmunk révén 100.000 hívőnél is több lélek van velünk összeköttetésben. Ép ezért szeretettel kérjük olvasóinkat, hogy a rendi elöljáróságnak ezt az intézkedését szervezőink, munkatársaink, búcsúvezéreink és előimádkozóink körében is terjesszék.

Június:
1944. évi

MAGYAR BARÁT

FERENCES KÖZLÖNY

XXIII. évf. 12. sz. 1943. december 15.
Megjelenik minden hó 15-én.

Felelős kiadó és szerkesztő:
P. dr. Dám Ince, O. F. M.

Betlehemi-éj 1943-ban. Uzdóczy-Zadravec István O. F. M. püspök

Az első betlehemi-éjjelt öröm, boldogság, és nagy-nagy reményteljesség töltötte be.

E b b e n fürödtek meg a Pásztorok, majd a messze keletről odazarándokolt Királyok...

E z t szállította Nyugatba, — Greccio barlangján keresztül — a Kelet nagy zarándoka, Szent Ferenc...

E z t hisszük és valljuk mi, keresztények, a betlehemi éjszaka lényegének...

E z é r t felejtkezünk meg ez éjszakában minden éjszakáról; e fényben minden árnyról; ez angyali ének zsongásában minden fájdalomról, mely egyébként oly sokszor viharzik végig lelkünk húrjain...

E z é r t állítunk fel emlék-betlehemeket, hátha kisugározzák az „első” lényegét...

E z é r t hívogatunk, sőt anyás, édes szóval csalogatunk mindenkit a hosszú Adventben: „venite, venite, adoremus Dominum...”

E z é r t, valóságos naiv gyermeki együgyűséggel, széttárt karokkal, mosolygós-énekes ajkakkal, csillogó szemekkel vegyülünk a pásztorok, vagy a greccioi-barátok közé, — s élvezük a „fényt”, az „éneket”, az „áradó kegyelmet”, mert nagyon is sejtjük, mi nekünk, életünk minden megnyilvánulásában, a Betlehem.

Testvér!

Ne dermedj meg, — ne némuljon el a glóriás-ének ajkadon, — ne ébredjen a betlehemi meleg álmodozásból, a hideg istálló nyirkos valóságába, lelked, ha meghirdetem:

hogy kihunyt ez éjszakából a csalogató meleg fény;

hogy Glóriát éneklő ég elnémult, s csak a vészit zúdító gépmadár süvit felette;

hogy nem imádkozik itt már sem a pásztori naivság, sem a királyi büleség;

hogy minden betlehemes és greccios díszétől megfosztottan egyedül, egyedül, elhagyatottan fekszik itt a KISDED!!!

Elhagyottan...

Dehogy elhagyottan!

Sokan, nagyon sokan sűrögnek-forognak körülötte... csak nem a pásztorok tilinkós naivságával, és legkevésbé a királyok imádó bölcseségével... Hanem:

t é t o v á n, kétkedés e kérdésével ajkukon „te vagy-e az Eljövendő? te? te!!

I e b e c s ü l é s s e l „és mi reméltük, hogy ez megmenti az ő népét“ — de gyengének bizonyult a két évezred szörnű historiájában;

Boruth A.: Jézus születése.

ellenséges lélekkel... más kell nekünk... más vér, más kódex, más evangélium, más világ... „nem akarjuk, nem engedjük, hogy ez uralkodjék fölöttünk...”

Ime a Betlehem-éjszaka 1943-ban!!

A jászolka félig fölfordítva, hogy kigurítsa belőle Jézuskát a világ...

Betlehem népe! (Pásztorok! Királyok!!)

Greccio serege! (Francesco fiai! Terciárius Hadai!!)

Nem, nem gyujtom meg előttek a betlehemi-fényt, — hisz lelketekben ég!...

Nem hívlak pásztorok, királyok társaiul, — hisz szívből imádjátok Őt...

Nem hirdetem a betlehemi édes-kegyelme-
ket, — hisz életek annak öröme és vigaszá-
ban fürdik...

Csak pallost nyomok a kezetek-
be, s a betlehemi-istálló ajtaja elé sorakoztat-
lak benneteket..., ahogy az Úr lángpallosú ke-
rubot állított az elveszett paradicsom ajtajába.

Védjétek az elpusztítástól a
betlehemi-éjszakát!!

Védjétek meg ez Éjszaka kincsét, JÉZUST,
önmagatoknak, és a szerencsétlen 1943-as vi-
lágnak!!!

Örök advent — örök karácsony.

Rajna János

Advent! — A proféták ég felé törő sikoltása...
remény... vágy... várakozás. Kakasszóval kelte-
gető virradás.

Kell nekünk az advent! Kell nekünk az elmé-
lyülés, a hamu és az önmagunkba-szállás. Mindnyá-
jan bűnösök vagyunk. A karácsonyi Szeretet trónu-
sához csak alázatos szívvel lehet közelíteni. A já-
szol fensége szerénységet követel: tekints a jóságos
Isten-Anyára! Itt le kell vetkőzni minden diploma-
mosolyt, minden lelki kettősséget és alakosságot.

Szent a Gyermekek! Annyira szent, hogyha el-
akarunk jutni Hozzá, nekünk is azzá kell lennünk.

* * *

Karácsony! Melengető édes napsugár... „új
élet...“ „világmegváltás“. Ez a karácsony! Ez vagy
Te nekünk édes, kicsi Jézus.

Előtted nincs koldus és király, nincs foltozó
varga és egyetemi tanár. Itt félre a kaszt-öntudat-
tal! Tanuljunk szeretetet az Isten Fiától!

Ezt a szót — a maga teljességében — Jézus
adta az emberiségnek.

Mit tudott erről addig a világ?!... Mit tudtak
a piramisépítő fáraók? Mit tudott Spárta, ahol „az
emberiség fáklyahordozói“ a sztoikus bölcsesség in-
goványában fuldoklottak. Mit tudott Izrael, ahol
Heródes katonáinak korbácsütései éreztették, hogy
„elvéttetett Judától a fejedelmi pálca“. Mit tudott a
pogány Róma, ahol az édesapa kitagadhatta és
megölhette saját gyermekét.

Szörnyű volt a bűn, szörnyű volt az eltévelye-
dés! A „panem et circenses“ vérgőzös világa meg-
tébolyította a lelkeket... És ekkor szállt közénk a
testté lett Ige. Végre „annyi évezred után megha-
sadt az ég“ és leharmatozta az Igazat.

Újjá született a föld.

Utána jöttek és Tőle tanultak: Szent Pál, Szent
Agoston, Szent Ferenc és a szentek légiói.

Szent Ferenc... Óh, a grecciói éj! Assisi Sze-
génykéje hányszor kiáltott fel nagy-nagy örömé-
ben: „Il buon Dio, il nostro buon Dio!“ Mennyi
báj, mennyi melegség vonz a betlehemi éjszakához.
Kell nekünk a jászol! Ha nekünk nincs szárnyunk,
legalább „itt lássunk szárnyakat.“ Ha mi szürkék,
„önösek“, fénytelenek vagyunk, legalább itt villód-
zon a „leghavasabb fehér“, a legtisztább kék meg
zöld — a karácsonyi fenyő.

* * *

Közel kétezer éve, hogy a Gyermekek Jézus ál-
dott kis szíve először kezdett dobogni a földön. Az-
óta sok advent eltelt és sok karácsony s mi mégis
minden évben újra visszavárjuk.

És jön!

Jön mindig, amíg lesz bűn, mely megbocsáj-
tásra vár, s amíg lesz bűnös, aki vágyódik a bol-
dogság után.

Ezért örök az advent, és ezért örök a kará-
csony!

Karácsony a Szeretet ünnepe. Higyjünk a Sze-
retet hatalmában! Ne felejtjük, hogy a kizsákmá-
nyolt, megsanyargatott emberiség boldogságának a
„záloga“ éppen abban van, hogy minden advent
után újra karácsony következik.

... S majdha szent-estén ott állunk a csillogó
fenyőágak alatt, gondoljunk azokra is, akik nem
gyujthatnak gyertyácskákat! Gondoljunk a hő-
sökre, a vértanúkra és kérjük a betlehemi Jézuskát,
hogy áldó kezével simítson végig a beteg világon, s
jőjön el mielőbb az a boldog béke, amit az első
karácsony éjszakáján angyal hirdetett a „jóaka-
ratú“ embereknek.

Janus:
1944. ár

A béke és szeretet ünnepén.

Schnattner Szigfrid, O. S. B.

Lőn pedig azon időben, az idők teljességében, hogy elnémula a próféták jövendölő ajkain a Messiás után epedő ének, az évezredekkel előbb már hangoztatott ígéret boldogító valósággá és a féltve őrzött vágy az igazak lelkében szent örömmé változott. És lőn, hogy az elhagyott karavánszerály fölött, Betlehemnek majorjában mennyei ragyogás és égi fényesség gyullad ki, angyalok zengő kara jelenik meg, felcsendül a dicsőség és békesség kardala: eljött a gyermek, akinek neve: Csodálatos, Tanácsadó, Isten, Hős, a Béke fejedelme. Az idő folyása felgöngyölíti az ószövetség evangélistájának, Isaiásnak gyönyörű jövendöléseit, az utolsó jottáig megvalósul Micheas látomása és hajszálpontosan teljesedik Dánielnek naptári számítása.

Azon időben a restauráló és békés szellemű Augustus ül a büszke Róma császári trónján, Janus templomának ajtaja zárva, a hatalmas imperium és vele az egész földkerekség a béke ünnepi, áldott óráit éli, amikor az első és igazi december huszonegyedikének éjjelén megjelenik emberi formában, gyarló emberi kiadásban az, Akinek adja Isten, Dávidnak, az ő atyjának, királyi székét és aki országolni fog Jákob házában mindörökké és királyságának nem lesz vége.

A béke, amelyet ez a világ nem adhat, csak legfeljebb elvehet, minden polgári esztendő vége felé mégis csak megtartja a legnagyobb piros betűs ünnepét: a karácsonyt. Amikor már majdnem mindenből kiábrándultunk, ebből a szent ünnepből úgylátszik, mégis lehetetlen. Mintha legalább egy röpke éjtszakára újra érezné az emberiség, hogy a karácsonyfa gyertyáinak lobbanása, az ajándékozó szeretet meghittsége és a csillagszórók parázsló káprázata mind-mind a betlehemi csillag fényességéből csorog alá erre a szomorú világra. Hallgatagon igazolja, hogy egyetlen ilyen szép, belsőleg átélt karácsonyi óra nélkül talán nem is volna értelme egy zakatoló, borzalmasan nehéz, robotban eltöltött esztendőnek.

A bölcsőből egy Gyermeke parányi kezének titokzatos ereje lenyomja a mindig billenni készülő világmérleget és a karácsonyi jótétemények, a karitászsegélyek a nyomorenyhítő akciók sorozatával egyensúlyozza, amit a másik serpenyőbe tesz a vak önzés, a meg nem értők és kőszívű gazdagok botorsága. Kis időre legalább béke, csend és szeretet telepszik életünkre és alkalmat ad elképzelnünk: mily boldogság, és minő öröm lenne a Béke Fejedelmének hazája, Akinek legelőin együtt legel a parduca a báránnyal, a tigris a gödölyével és országában rendre dőlnek össze a társadalmi, népi és faji korlátok nemzetközi akadályai.

S milyen szánalmas, hogy sokak elméletében és gyakorlatában mindezek ellenére a karácsony nem nagy titkok revelálódása, és valóságos ránköszöntése, hanem csupán üres ünnepi szimbólum, összekötve sok merő, lélektelen szokással, zörgő külsőségekkel és sablonos formákkal. A karácsony ereje pedig szerényen meghúzódik egy folyóirat vagy újság vezércikkének patetikus közhelyi mögött, amelyek igazi áhitat helyett édeskés kenetességet tartalmaznak s bátran hihetjük, hogy emelkedett érzéseik csak kivételes alkalmiak. Misztifikálni akarják ennek a nagy Napnak oly közérthető,

annyira egyszerű és félre nem magyarázható misztériumát. Pedig ennek a misztériumnak ünnepi átélésében mindannak, ami üzlet, szórakozás, ajándékozás és akció a tizedsorba kellene lesüllyedniök, amikor a lélekről, az ég és föld kibéküléséről, a megtestesülés isteni tényéről, az Isten és ember összeölekezéséről, az örök élet horderejéről kellene beszélnünk.

Tapasztalhatjuk, hogy mily irtózatossan lealjasított civilizációban élünk, ahol még azt is elhisz-

Barabino: A napkeleti bölcsék hódolata...

szük, hogy a karácsonyi ünnepnapok hivatása a jó üzleti reklám ügyes szerepeltetése, a nagyobb és gazdaságosabb kereskedelmi vállalkozások tömeges lebonyolítására.

Pedig csak arról van szó, hogy sajtóságos értékeltolódás és végzetes szerepcsere történt a karácsony körül. Minden, ami nem lényege az ünnepnek odatolakodott, ahol az ünnepi gondolatnak tartalmi középpontja van, a mellékesekek, a járulókok vásári zajjal elnyomják azt, ami anyagtalán, megfoghatatlan, kirakatban nem áruhátható, csak érezhető, hihető és mély hittel imádhható.

Kis faludnak talán egyetlen hajlékából sem hiányozhatik a csillogó, villogó díszes karácsonyfa. Akármilyen kicsi, de ott ragyog a szobácskában, leginkább az ablak mellett. Mintha kifelé integetne! Hitet, békét, bizalmat, szeretetet hirdert a jóakarató embereknek. (Ilyen fa mellett kellene beszélni az A. C. jövőévi munkatervéről: Ez az, ami

a családot segíti, ami a családot összefogja, ami a családot erőssé teszi.)

Egy estére legalább összefogja a szeretet abroncsával a sok helyen szétesni készülő családot. Már csak ezért is meg kell becsülnünk és ápolnunk ezt a szép, falun különösen sokat jelentő, szentelt hagyományt. Mennyi meleget, mennyi szeretetet áraszt a zöld fának ága, amint mélyre bókol a diók, aranyozott almák, színes láncok és cukorkák súlya alatt. Meleg szobában, meleg szívek összedobbanása, a fonott kalács illatával egybeolvad a gyantás fenyő jőzsága — ez a magyar falu házainak karácsonyi hangulata.

Olvasom, hogy Budapest hány helyén felállítják a „mindenki karácsonyfáját“, a tőzsde hatalmas csarnokában ott ragyog a mennyezetet surló égi fa, a vasutak állomásaira is tervezi a MÁV a csodafákat. Nem tehetek róla, de amint látom a faluk szép, bensőséges karácsonyi idillképeit, nekem is az a gondolatom, hogy ennek a fának a családban, a hangulatos szobában van a maga helye igazán. Minek ezt az otthon melegéből, poétikus világából kiültetni a körútra, kiállítani a kirakatba,

kiinni az utcára! Talán, hogy annál nagyobb legyen a kontraszt és mi igazabban átérezhessük, hogy nagyon nehéz a hívőnek, az igazi kereszténynek a lélek mélységével ünnepelnie a karácsony misztériumát olyan világban, amely nem hajlandó a Názáreti szellemében keresztény lenni.

S ezen az ünnepen mintha angyalszárnyak suhannának otthonainkba és lelkünkbe, dicsőségről zengve és békességről suttogva. Nyomorultaknak, szegény páriáknak épügy, mint a gazdagoknak, a pulykapecsenyével terített asztalnál duskálkodóknak, a szerencsés tíezreknek. A nagyvárosi bérházak kivilágított ablaksorai, a paloták fényes üvegtáblái, falusi házacskák öklömnyi ablakai és széltől átjárt viskók töredezett üvegjei egyazon fénytől ragyognak: a béke ünnepén a szeretet fényétől.

Nekünk olyan jólesik tudnunk azt, hogy ez nem szemfényvesztés, csalóka illúzió és üres ámitás, hanem boldog és örvendetes valóság az Úr ezerkilencszáznegyvenharmadik esztendejének szent karácsony ünnepén, a második világháború ötödik évében.

A várakozó Szent Szűz.

Ó, Szaplótelen fehér Asszony!
Csillagkoszorús égi Szűz!
Te várakozó imádság —
Te világító ádvénti tűz!
Lelkedet égette vágyad:
Hogy szűz méhed gyümölcsét
Karjaidba zárjad!...

Évezredek sötét ölen,
Sibillák sejtelem-ködén:
Babilonnak véres igájában.
A népek Messiásra vágytak:
Szaplótelen fehér Asszony.
Anyaságod szent tűzében.
Te egyedül...
Te gyermekedet vártad!...

A próféták esdő énekében;
Salamonnak arany szentélyében.
A frigszekrény titkos árnyékában
Juda fiai királyukra vártak —
Szaplótelen fehér Asszony.
Lelked királyi bíborában —
Te egyedül...
Te a fiadat vártad!...

Ó, Szaplótelen fehér Asszony!
Csillagkoszorús égi Szűz!
Te lánggá gyult imádság.
Te eget nyitó ádvénti tűz!
Lelkedet betöltötte vágyad:
Kit Heródesek rettegve vártak —
Te anyai csókkal szivedre zártad!...

Molnos Ibolya.

Sebhelyek.

A drága Úrjezuzt Ferenc a Szent —
látta. Szárnyak közt neki megjelent
Alverna hegyén! — Sugárzott a szárny,
dicső sebeit mind eltakarván,
mégis jajt visszhangoznak a sziklák,
midőn elragadtatásban kiált
Urához és fenkölt vágy sodorni
kezdi nagy erővel: **feláldozni**
életét a jóságos Krisztusért!
Hullassanak tagjai bíborvért,
bontson az ő lelke is szárnyakat —
s érezze gyönyörnek a fájdalmat!

Imás kezeiből — e percekben,
mint friss bimbó harmata — vér cseppen.
Kicseppen a vértanúság gyöngye.
Krisztus nevét írja a göröngyre,
ki által hős lelkek születnek,
s eltiprott bús népek talprakelnek,
hogy az Atya dicséretét zengjék,
és egymást testvér gyanánt becsüljék!
Ha most szívárvány fénye ér ide:
az Szent Ferencünk tündöklő hite.
Ott ragyog a szemekben: „Krisztusért!“
Es ott remeg a sóhaj: „Hazánkért!“

Páncélosaink dubörgő útján
viharfelhőt ver át ez a két láng!

Feléjük őh sátánsereg ömlik —
s rogyott rögre honszeretet önti
magyar honvéd forró vérpatakját
Mert elkapják őt is, elragadják
az ősi virtus acélszárnyai,
nem vetik vissza akadályai,
rászánja vérének minden cseppjét,
hogy mentse fájának becsületét!
Láttad a honvéd szemét? — A lelkét! —
Villámot szór belé a próbatét! — — —

Úgy rázson meg a honvéd sebhelye,
miként ha volna Krisztus őt sebe!

Tavasza a télből egyszer majd fölkel —
Ha **vas** tépte meg a kemény földet,
es — jutott minden porszemre napfény,
magyar igaz magyarral összefér! —
Kik harcokban véruket hintik,
félkarú honvédek írják mindig
hazájuk szent nevét a rögökre.
Emlékezvén rájuk mind örökre —
Istenre néz — maga a gögös ész —
s fölveszi az alázat kontösét...
s imádvá, mint hűsvéti keresztfát —
hordja vérral szentelt magyarságát.

Czirákyné Bock Gizella.

Június:
1944. évi

Megárulás egy gyékényen

A Magyar Barát újszövege

Atyámfiak, tudjátok-e, hol voltam?

Nagy kirakodó sokadalomban, vásárban. Volt ott hejehuja, zenebona, dinom-dánom, kínálat, veszekedés, verekedés, megszólás, rágalom, harapás és rugás.

Nyüzsgött a nép, árusok, kalnárók, szekeresek, talyigások, fehérnépek, katonák, komédiások, mézesbábosok, és nagy számban naplopók és cigányok.

Ácsorgás, tolongás, könyöklés, szájtátás, pörlekedés, zshivajgás, krákogás, köpködés — minden volt ott — de még a bicskázás, és közben a káromkodás sem maradt el. Hol volt ez a vásár?

Ez a zagyvalék nem a Zagyva mellett volt, hanem itt van, ehelyt, atyámfiak, benne vagytok ti is, mert ez az élet nagyvására.

Megakadt a szemem a kitergett gyékényen.

Mi minden meg nem fért egy helyben, egymás mellett! Keszkenő, olló, pirosító, bicsak, kaláris, kaska, istráng, kaszakó, lapát, paszománt, kenderkóc... Aztán, mintha a hamisság ördöge diadal-táncot járt volna, mert volt ott össze-vissza minden: hamis pénz, hamis mérték, hamis súly, hamis étel, hamis ital, hamis szín és hamis szövet, hamis név és hamis becsület, hamis váltó és hamis írás, hamis haj és hamis fog..., és a szemekből látszott, hogy egyeseknél még hamis szív is dobogott a kebelben.

Jól megárultak mind egy gyékényen a különféle portékák, és a portékák közt a hamis szívek!

Akárcsak tinálatok, atyámfiak! Tinálatok is megfér ám minden a lelketekben, a nyelveteken, a kezetekben, a zsebetekben.

Nénemasszony ugyan tud szép kenetesen, nagy ájtatossággal, és szörnyű szemforgatással beszélni, de nem köt csomót a nyelvére, ha a szomszédasszony hibái kerülnek a terítékre.

Hugomasszony ért a szapuláshoz, de jól megszapulja az egész falut is közben, még meg is sulykolja.

Bátyámuram első helyre törtet az Úr házában, de a kocsmában is az első ám, és ő viszi a nagy szót szombatesténként a borbélyszobában is, ahol a falu szegény-

emberének becsülete fikarcnyit sem ér.

Egy kis tömjén ide, egy kis tömjén oda, ájtatoskodás és magakelletés, Uram, Uram kiáltozás kívül, nagy gög belül, minden-minden de jól megfér nálatok!

Nagy fennszóval dicsekesztek, de gyermekeiteknek rossz példát adtok. Zabola nélkül tartjátok őket. Nevetéssel hallgatjátok, ha már kisdéd korában szitkozódik és káromkodik. Ugyancsak dédelge-

örökké. Ó, Uram, nemsokára meg is javulunk..."

Aztán ki-ki hazamegy, vagy elmegy a Kutyakaparó csárdába; marad minden a régiiben; és elad-játok halhatatlan lelketeket egy kupica pálinkáért!

Ha bajban vagy, akkor is tudod a módját: „forduljon csak jobbra a sorsom, három misét is hallgatók naponta a barátoknál” — mondd. Sohasem járok a Kis-Bicskás kocsmába, hanem futok a feren-

Müller: Csendes éj, kegyteli éj...

titek és ajnározzátok őket, de a lelkükre ügyet nem vettek

Vered a melled féltéglával: „nagy katolikus vagyok én, majd megmutatom én!” Eljö az ideje a helytállásnak: hát bebujsz az ürgelyukba! Ott se voltál, nem ismered a Jézus Krisztust sem; az Egyház neked hekuba. Rád ugyan ne számíton senki! Se látója, se hallója nem voltál semminek.”

És így megyen ez nálatok mindenben: egy lébe vertek jót és rosszat, egy vékába búzát és pelyvát, ma így, holnap úgy, ma igen és holnap nem, sőt mi több: ma így is és úgy is!

Meghallgatjátok a prédikációt, meg is dicséritek papotok szövegét: „Jó szavallatja van. Bizony, igazat beszél, minden mulandó e világon, csak a lélek marad mind-

cesekhez, a kapucinusokhoz, a do-monkosokhoz, a pálosokhoz a klastrom-templomba.

Jobbra fordult a sorsod? Talpra álltál?

Marad a régi módi!

Az Isten törvényével és az Ő szent fölségének parancsaival nem lehet ám komédiázni, atyámfiak!

Nem árulhatod egy gyékényen a Szentírást és az ördög bibliáját, egy ponyván az oltárra szánt virágot és a kencefencét, a pirosítót.

Vigyázzatok Atyámfiak!

Az élet vásárában ott leselkedik az ördög. Kezét dörzsöli, ha neki is árultok egy gyékényen!

Vigyázzatok! Itt az Ujesztendő! Javuljatok meg!

Meghallgatta és feljegyezte:
P. Styl-Deponte Iván, O. F. M.

BETEGSÉGÜNKBEN ORVOSSÁGUNK.

Szent Ferenc missziója a társadalomban.

A társadalmi elégedetlenség mindinkább nagyobb méreteket ölt, siessünk azt minél előbb kiegyenlíteni, nehogy késő legyen. Állandóan mélyül az úr gazdag és szegény között, a válaszfal tornyosul napról-napra magasabbra elüljáró és alattvaló között, messzire elkülönülnek egymástól a munkás és a munkaadó. Ez rohamosan a teljes társadalmi meghasonláshoz vezet. Mi lesz, ha ez a gyújtószinór az elégedetlenség lőporához ér? Az elégedetlenség megdermeszti a lelkeket, megfagyasztja a szíveket, érzéketlenné teszi egymás iránt az embereket.

Süssön ki az Isten ragugógó nanja! A krisztusi szeretet melege magához téríti a lelket, megolvasztja a szíveket, közelebb hozza egymáshoz az embereket. És ez a keresztény szeretet napja hamisítatlanul nevelte Szent Ferenc lelkén keresztül a Világi Rendjében. Benne igazi demokrácia uralkodik, mely nem a szűz hajlamaiból, de a tiszta evangéliumból származott. A terciárius rendben megtudja az ember, hogy a lelki születés mindenkinek egyforma nemességet biztosít, bármilyen legyen a szülők állása: itt a rangfokozatot a szeretet kiegyenlíti, egymáshoz közel hozzák az embereket, megszünti az ellenségeskedés, szegény és gazdag egyformán fogja fel állapotát. A III. rendben mint jól művelt kertben terem a felebaráti szeretet legszebb gyümölcse: a szegények segítése, a betegápolás. A keresztény szeretet szellemének terjesztését már a név is jelzi: fraternitas, frato. Egy szív, egy lélek akarnak lenni s kell is lenniük. A gyűlölet a gazdag a szegény mellett ül, közös kötelességeik vannak: a keresztény szeretetet és lemondást hirdetni. A demokraták egymás ragugónára áhítoznak s elvtársnak nevezik egymást. Az elvtárs szót már hétszáz évvel megalkotta Szent Ferenc: A világban élő terciárius szegény de nem gyűlölettel, hanem szeretettel, nem istentagadással, hanem élet-szentséggel; nem szóval, de az iraatmasság tetteivel. A fogalom ugyanaz, csak a szó, a kivétel más. Szent Ferenc szociálista volt a szó igazi értelmében és mint egy tudós mondta: „a legnagyobb szociálisták között a második, mert az első Krisztus Jézus volt. Szent Ferenc a III. renddel újat nem alkotott, hanem Krisztus intézményét újította fel, az első századok szeretetét. Szociálista volt Ferenc, mert a társadalom baján segített, az egyensúlyt helyreállította. A gazdag és szegény közel jutott egymáshoz. A mai szociálisták evangéliumi szellem Isten nélkül akarják megoldani a társadalmi kérdéseket, pedig anélkül fenn sem állhat. Azért „meggyőződésünk az, hogy ama bajoknak, melyekben társadalmunk fetreng, leghathatósabb gyógyszer Szent Ferenc III. rendje, mely a világnak az evangélium pontos megatartására vezetéseben legalkalmasabb eszköznek bizonyult”.

Az evangélium tevékeny szeretetére van mindig szükségünk. Hoagy a jelen társadalmi viszonyaink között mit tud eredményezni a III. rend, mutatja Reims közelében fekvő Val de Bois, nevű guárrároska. Több guár élén áll Harmel Leó. Ott mindenki terciárius. 1895. ápr. 1-én XIII. Leó így írt hozzá: „Ah kedves Harmel! folyton a III. rend terjesztésén fáradozol? Helus, helus, hisz tudod, hogy mennyire becsülnék a III. rendet. Hogy senki se vonakodjék annak tagjává lenni, szabályain enyhítettünk, mert fő óhajunk az, hogy minden ker. család a III. rendbe belépjen és a családátva övéirel naponkint pontosan tartsa be annak szabályait... Különben már más alkalommal is mondtuk neked, hogy a III. rendtől várunk a leatöbbet a társadalom újjászervezésében”. E guárrároskában rendszerre van a munkáskérdés: Célszerű bérlakások, jó fizetés, betegsegélyző találhatók. Négyezer munkás 10 év alatt 630 ezer koronát tett a takarékbá. Szept. 2. vasárnapja a plébánia védőszentjének ünnepe. 1894-ben P. Lemkuhl S. J. így ír: „Misést hallgattak, 12 óra-
kor közös lakoma volt, melyet Harmel adott. Először a munkásokhoz vitték az ételt. Beszédet hangzottak el, beszéltek a munkások s a gyáros is: a munkásügyesü-

letek vallásos jellegéről, hogy a hit és erkölcs mint vezéri az embert. Késő délután szentséges körmeneten vettek részt mindnyájan”. Azt hiszem, Dunakilit és Köpcsény falvaiban is hasonló lehetett az élet, hol Batthyány-Strattmann László ferences hercegen a szegények megértő barátja tettek szert.

Ilyet művel Szent Ferenc szelleme. Ruskin angol tudós helyesen állapítja meg asszisztál Szent Ferencről, hogy ő azáltal, hogy a világról lemondott, egyenesen a munka evangélistájává lett, megtanított, hogy dolgozzál pénz nélkül, légy szegény; dolgozzál élvezet nélkül és légy tiszta; dolgozzál parancsszóra és légy engedelmes. Azért nuomatékosan állapítja meg az egyik pápai körlevél: „Akik a III. rendet pártfogolják és terjesztik, a vallás, az erkölcsök és a társadalomra nézve a legnagyobb hasznosságú dolgot vizsk véghez; a társadalmat fenyegető veszélyek ellen a leghathatósabb eszközöket alkalmazták, és sokat tesznek, hogy az erény és szeretet uralma az egész földkerekségen elterjedjen”. Így gyógyjul be egészen az emberiség második leg-
égetőbb sebe: a társadalmi elégedetlenség.

P. Réthy Apollinársz, O. F. M.

Ékszer-doboz... Kubinyi Dál

Nem tudom, talán mindenkinek, nekem van csodás ékszerdobozom...
Kimondhatatlan színben játszik, ha naponta reggel előhozom, s csendben, vigyázva, csaknem mozdulatlan tetejét felnyitom.
Szemembe csillan színes szívárvány... s összefoly e sokszínű fényvilág, mert villog benne briliáns, gyémánt, százszerű rubint, s minden rózsavirág lesz... csupa jóság, boldogság az élet;... ha én nyitom fel magamnak halkán, arcomra röpkemosoly téved,... ha én nyitom fel ékszerdobozom, így van Nem tudom, talán mással is így történik, ha idegen, hozzánemértő, kontár kezek ékszerdobozom kíváncsian felfeszítik, a forró láztól szénné égnék a gyémántszemek, elporlad a tükröző, színes briliáns, s a százszerű rubint vérvörös lábában remegve veszíti el a fényt, a csillogást. Aztán csak lassan hül ki a láva... Ilyenkor szemembe nem csillan sokszínű fénye, hiába tekintek bele, keresem, hiába... Csak rideg, fénytelen, színtelen követ találok, s hiába keresem arcom... Talán jobb is, hogy nem mutatja, míg lázas forróságban könyvem kislrom;... csak érzem, szememből kicsordul a kincsem, s a ajkamra folv... keserű cseppje, de ha csendben egyedül vagyok, lassan lezárom ékszerdobozom... S valami varázs végigfut rajtam;... s ha vigyázva, csaknem mozdulatlan tetejét felnyitom... halkán, szemembe csillan a színes szívárvány, mert újra csillog benne briliáns, gyémánt, százszerű rubint, s minden rózsavirág lesz... csupa jóság, boldogság az élet;... ha én nyitom fel magamnak halkán, arcomra röpké mosoly téved,... ha én nyitom fel ékszerdobozom, így van.

Junius
1944. évi

Testvér, légy szálláskereső! . . .

Dr Vödrőné Péch Mária

A napokban könnyesszemű édesanyával találkoztam. Piciny gyermek a karján. Szoknyájába kapaszkodva még kettő. Ők is sírtak . . .

Elfogom az egyiket: miért sírsz, kis legény?

— Édesanyám is sír!

Fordulok az édesanyához.

— Mi történt, lelkem?

— Szállást keresünk, atyám. De nincs üres lakás! Árvák a kicsik — mutat a pityergő gyermekre.

Árvák . . . szállást keresnek . . . s talán egyáltalán nem találnak . . .

Gondolsz-e arra, kedves olvasóm, hogy kétezer évvel ezelőtt is szállást keresett Valaki? A Szentcsalád, ott Betlehemben . . . Hideg, csípős, decemberi éjszakában . . . És nem kapott! Nem akadt szánakozó, jótét lélek, aki befogadja Máriát. Aki megérezte volna, hogy Isten kopogtat ajtaján . . . Maga a születendő Messiás kér bebocsátást.

A te lelked talán visszertenen ettől az ember-telen szívtelenségtől. De testvérem, ez nem elég! Tened is kell valamit! És pedig? Készülj lélekkel, áhítatos bensőséggel a szent Karácsony boldogságot teremtő titkára! Keress szállást, készíts lakást a Szentcsaládnak!

Hogyan?

Nézd csak, a lombját hullató őszi intő példa mindannyiunknak, hogy közel van már az Advent, a Krisztus-várás lélekbemarkoló ideje. Amikor kezdedbe veszed majd kora hajnalban kicsi lámpásodat, hogy hajnali misére menj . . . s énekelj a reménységreviváló, lélekből síró sóhaj: Harmatozzatok, égi magasok!

Testvérem! Fogozz ekkor bele az adventi gondolatba! És ne feled, hogy készülnöd kell a karácsonyra!

Ismét azt kérdezed: hogyan?

Egyszerű a felelet: a magyar lélekből kipattant gyönyörűséges imádsággal, a szálláskeresőssel! Helyezd magad Mária és József helyébe, s járd velük Betlehem utcáit!

Ismered módját? Figyelj ide, elmondom:

a szálláskereső kilenc jámbor családnak közös áhítatgyakorlata, közös adventi készüllete. Akik összeállnak, megbeszélnek, közösen meghatározzák az elkövetkező kegyeleműs kilenc nap rendjét. December elején beszerzik a Szentcsalád felállítható képét. December 15-én délután hat óra tájban az összes csoportok vezetői elviszik a képeket a templomba és megáldatják azokat a plébános úrral. Aztán megindul a szálláskereső. A csoportvezető több jó lélek kíséretében elviszi a megáldott képet az első családhoz. Mint Betlehemben Mária és József, úgy mennek végig az utcákon szállást keresni. Kopogtatnak . . . De itt nem fogadja őket zárt ajtó. Nem! A család apraja-nagyja, az egész rokonsággal és szomszédsággal együtt ünneplőben várja már a Szentcsalád jövetelét. Feldíszített családi oltárra (asztalkával), égő gyertyákkal.

Térdre borulva üdvözik a megérkezett Szentcsalád képét és eléneklük: a *Beköszöntő-ének*-et. Aztán elmondják az *Üdvözlő-imát* és a családfe-

házioltárra helyezi a képet. Majd buzgó lélekkel felajánlják magukat a Szentcsaládnak és litániát mondanak (Jézus szent Neve, a Loretói vagy Szent József litániáját a megfelelő könyörgésekkel és Jézus-, Mária-, illetve Szent József-énekekkel. Imádkoznak a család élő és megholt tagjaiért is és főleg megemlékeznek a fronton harcoló hős magyar katonákról. Az ájtatosság az *estéli énekekkel* zárul.

A Szentcsalád képe ott marad másnapra a boldog családnál. Reggel mindenki szentmisét hallgat és szentáldozáshoz járul. S a ház aprajagyja figyelmes tisztelettel őrködik a Szentcsalád látogatás idején. Olykor-olykor imával is köszöntik a Szentcsaládot. Estefelé aztán újra egybegyűl a család. A családfelelmondja a *Búcsúzó-imát* és énekes búcsúvétel után a következő családnál kopogtat a Szentcsalád . . .

Testvérem, kell ennél szebb és bensőségebb karácsonyi készüllet? Ugye, nem?

Szíved itt nylik meg s csak itt érzed igazán, hogy te is adsz valamit a karácsonyi Kisdednek, ha majd a kilenc imádságos nap után rádköszönt a glóriás karácsony, nyugodtan térdelhatsz oda a zizegő szalma Királyához s önfeledten ajálhatod fel Neki kilenc nap imádságos áhítatát, összeszedettségét, eget ostromló könyörgését. Meglátod, ez lesz a legboldogabb karácsonyod!

S testvérem, annál buzgóbban végezd ezt az igazán katolikus ájtatosságot, ha esetleg családod meleg köréből hiányozna valaki: a fiad vagy a férjed, akik messze-messze az orosz fronton teljesítik a Haza szolgálatát. Nekik sincs szállásuk! Keress hát nekik te! Könyörögj ki a kilenc nap forró imájában, hogy szálláskeresősd véget érjen és boldogan ölelhesd őket újra szívedre ott, — kis

R. Konopa: Nyugodj Kisded csendességben . . .

lakásodban, — ahol most a Szentcsalád képét őrzöd féltő gonddal! Meglátod, őrzi őket a Szentcsalád!

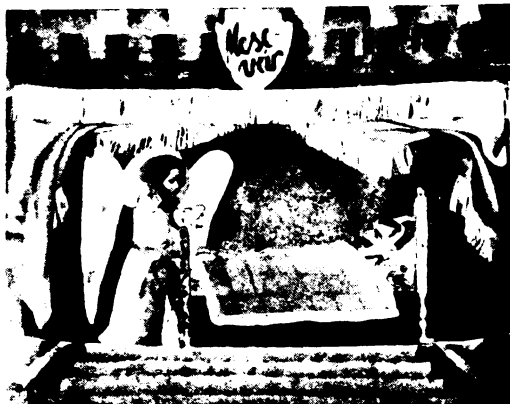
Testvérem, így készülj hát a karácsonyra! Mielőtt előbb szerezd be a *Szállást keres a Szentcsalád* című kis imafüzetet (megkaphatod a Magyar Barát szerkesztőségében) és végezd nagyon buzgón a szálláskeresősdet! Áldás lesz házadon!

„Szentbábszínház!”

Kis fiúk csomagolják ki a bábukat.

Jelenet a Mesevárban.

Pásztorok.

Elénkbe bukkannak régi emlékeink messze gyermekkorunkból, amikor naphosszat elnéztük volna a bábszínházat. Izgalommal lestük a bábuk összeesapását, csuklásig kacagtunk Paprika Jancsi mókáin...

Pedig ezek csak lehulló levelei a bábjáték ősi fájának! A gyökerek egészen másfelől nyulnak ide.

A hétszáz évvel ez előtt magyar földre lépő ferences barátok Szent Ferenc egész lelkét magukkal hozták. A szegényes utipoggyászok között ott lapult az első bábszínház is. Karácsonykor beköltözött a templomba a kis betlehemi barlang, és a tágra nyílt szemű magyarok előtt meglevénedett valósággal a csodálatos betlehemi éjtszaka története! A Szűzanya valóban ringatta és édes énekével valóban alattta Gyermekeit, a legkisebbik pásztor furulyaszóval köszöntötte Jézuskát, a lomhajárású öreg pásztorok is egyre ott ögyelegtek a barlang körül. Láthatatlan és látható angyalkórus szünet nélkül zengte a nagy Isten dicséretét!... És mindezt kis 30 cm-es bábuk játszották el!

Elképzeltjük, milyen nagy volt az izgalom, különösen a gyermekek között! Erővel kellett őket hazavinni a templomból!...

Azóta ugyancsak elkanyarodott a bábjáték útja. Mások is kezdtek vele kísérletezni, de mert vagy túlságosan megíátszózták a karácsonyi drámát, vagy nem odavaló jeleneteket ékeltek közbe, elvesztett a szent bábjáték lelke, a templomból hamarosan kiszorult.

Nemsokára világi drámák, rettenetes történetek, mulattató vigjátékok járták már csak, és így alakult ki a mai pofozkodó, paprikajancsis ligeti bábszínház. Itt már nem a lélek, hanem az üzérkedés sugalmaz: összeesapások, halálhörgések, közönséges utcai tréfák, kiszólások „tarkítják” a műsort, megannyi bizonyosága a hanvatlásnak. A bábjáték fölött — úgy látszott — eljárt az idő...

Napiainkban azonban apostoli munkások húzták kezükre az ősi bábut, és szép magyar népmeseinket, balladáinkat, énekeinket varázsolják fel a bábszínházban.

Mi lenne, ha még tovább mennénk? Ha egészen visszaállítanók a szent bábszínházat? Ha, nem is a templomba, de az iskolába, a mesedélutánok és játzóterek programjába?!

Pécsen, Hatvanban, Debrecenben és Gyöngyösön már meg is kezdték a ferences atvák a szent bábszínház előadásait! 30 cm-es kis barát jelenik meg a függöny előtt, üdvözli a gyermekeket és elmondja, hogy mi lesz. S ime: a kis színpadon újra

Angyalok a fák előtt.

Szent Péter és az angyal.

Junius
1944. é.

ballagnak a 30 cm-es pásztorok meleg bundában a kis Jézust köszönteni, furulyát is visznek magukkal. A betlehemi istállóban minden él, a Szűzanya ringatja és énekével altatja kisdedét. Jönnek a napkeleti királyok nehéz lépésekkel, hiszen hosszú volt eddig az út, de ifjú szívvel jönnek! Az angyali üdvözléttől az Egyiptomba futásig minden megtörténik itt is. És míg a gyermek szeme a bábukra felfedezik, lelkük megtelik örömmel, szeretettel és nem utolsósorban tudománnyal, hiszen a bábuk a Bibliát idézik!

A szent bábszínházban még a mesék is megváltoznak. Piroskát a vadászbácsi nemcsak úgy „véletlenül arrajárván” szabadítja meg, hanem Piroška özöngyalkája unszolja nagymama házához. Hiszen ez a teljes igazság: őrangyalunk lépten-nyomon segít, de mi emberek — mert csak a láthatókon van a szemünk — elfeledkezünk róluk!

A tiszta népmesék, balladák, népdalok a nemzetnevelést szolgálják. Minden előadáson ebből is van! De nem maradhat el az egészséges humor sem: egyszer Paprika Jancsi és Paprika Panni mókáin derül a gyermeksereg, de úgy, hogy majd szétvetik a falat, máskor a derék Bodri kutya és a hamis Cirmos cica különös kalandjain.

Régi panasz volt a filmre: kevés a gyermeknek való, nem az pereg, nem úgy pereg, ahogy mi szeretnők! Ime itt a szent bábszínház!

De a mai gyermek hogyan nézi a szent bábszínházat? Nem biggyed le ajka, mert hogy ő már tankokkal és repülőekkel játszik és nem babákkal? És moziba jár!...

Tessék megpróbálni! Ahogy megpillantották a bábszínház apró szereplőit, egyszeriben összebarátkoztak, mert hiszen ezek a babák — hallanak! Lehet hozzájuk szólni! Válaszolnak! Ilyen még a moziban sincs! Lám a bábuk integetnek, egyenest nekünk! Nevünkön szólítanak!

Kell-e nagyobb elismerés, mint mikor a kisanagyalkák jelenete után összefut a függöny és egyszerre föllelegez a kétszáz gyermek:

— De szép volt!

Az egyetlen kifogás, hogy: ...keves volt!”

A bábszínház a szentpáli gyermekeknek való étel: a tej, melyet azonban a felnőttek sem vetnek meg! Külön jutalom megfigyelni, hogy a felnőtteket is mennyire érdekli a bábjáték!

A szent bábjáték élménye messzire elkíséri majd a gyermeket és egy emberöltő után is visszajár rá majd a lelke.

Aki látta már a csodálatos, nagy pécsi Betlehemet templomunkban, bizonyára lelkébe ötlött pillanatra a gondolat:

— Mi lenne, ha ez mind megelevenedne?!

Nézzük meg a szent bábszínházat! Megelevenedett a Betlehem!

Marosszéki Zoltán, O. F. M.

Kislányok barátkoznak a bábukkal.

Óvodás kislány a bábszínházban.

A pásztorok és az angyal. Két angyal a kapu előtt.

Egyik nagy jelenet.

„Az idei karácsonyt Betlehemben fogjuk el-
tölteni”, — mondotta a P. Rektor Josének, aki túl-
áradó szívvel fogadta ezt a hírt. Képzelné sem tu-
dott ennél szebbet és az ünnep lelkéhez illőbbet.
Igyekezett is méltóan készülni rá, nagy bensősé-
ggel, szívbéli összeszedettséggel. Nagy öröme egy
új társat is kapott, egy fiatal magyar papnöven-
det, K. Endrét, aki az atyák vendége volt ezen a
héten. Meg is barátokoztak mihamar. A beszélgetés
eleinte nehezen indult, bár Endre jól beszélt ola-
szul; de nemsokára belejöttek a kerékvágásba és
pompásan megértették egymást.

„Nálunk ilyenkor fehér karácsony szokott len-
ni — beszélte Endre, — puha, csillogó fehér hóban
ballagunk az éjjeli misére az éjjeli nagy csöndben.
Csak a hó csikorog a talpunk alatt. Apró lámpák
világa mellett kigyózik a hosszú menet a falusi
templomba”.

José elragadtatva hallgatta és elhatározta, hogy
Krisztus-követő útján egyszer okvetlenül ellátogat
szép Magyarországra, ahonnan gyermekkorában
azt a buzdító-serkentő izenetet kapta Padre Pao-
lotól: Pax et Bonum! — amiért még most is hálás
volt a szíve.

Másnap indultak. Nem ugyan csikorgó, friss
hóban, hanem tündöklő napfényben robogtak a
nagyszerűen kiépített autóúton Betlehem felé.

„Modern kiadása ez ama régi útnak, amelyen
a Szentcsalád járt, s amelyen a napkeleti bölcsek
vonultak át” — magyarázta P. Rektor. „És a mi
szívünkben ugyanaz a vágy, szeretet, öröm lakozik,
mint az ő szívükben — suttogta José. És visszük
a szívünkben a szeretet és hála ajándékait a Kis-
dednek. Aranyat, tömjént és myrrhát.

Az út változatos volt, olajfák szegőzték. Útba
ejtették Ráchel sírját, ahol egy percre megálltak és
tisztellel nézték az emléket, amelyet Jákob emelt
hűséges szeretettel feleségének, aki meghalt a „fá-
dalom fiának” születése után. Az áldozatos anyai
szív emléke ez, és José az ő anyjának kihült, por-
ladó szívére gondolt. Majd laposfedelű házak kö-
zött futott autójuk, és egyszerre felkiáltottak: Bet-
lehem!

777 m. magasan fekszik két olajfával és szől-
lővel borított, ezüstös-zöld színű, lépcsőzetesen
ereszkedő halmon. A nyugati halom magasabb,
keskeny, kanyargós utcákkal; a keleti alacsonyabb,
tágasabb, szélesebb. José ujjongott örömeiben.
„Milyen tiszta és csinos itt minden! A nők ruhája,
szép, fehér fejkendője, a gyermekek arcoskája és
ragyogó szeme... Áldott ez a hely valóban!”

Íme, Betlehem, azaz kenyérház, mondá a P.
Rektor, valóban áldott hely, neve eredetileg Efratá
volt — gyümölcsös tele. A vidék egyik nyelven
szintén kenyérházat jelent. Először a Genézis említi
Ráchel halála alkalmával. József is, habár Názá-
retben lakott, mint Dávid fia és a próféta királyi
leszármazottja, betlehemi illetőségű volt. Az
Augusztus elrendelte népszámlálás Máriát és Jó-
zsefet visszaszólította illetőségük helyére, és akkor
„eljesedett be a 750 év előtti jövendölés: „De te,

Betlehem, jóllehet kicsi város vagy, mindazáltal
tebelőled származik nekem, aki uralkodó iészen
Izraelban...”

Ekkor már a Bazilika előtt állt meg az autó.
Tőle északra a franciskánusok kolostora és plébá-
niatemploma áll, továbbá a Casa Nova (zarán-
dokház), amelynek nagy ablakain csakúgy ömlött le
a napfény. Egyáltalán mindenütt tisztaság és derű
honolt, öröm ragyogott errefelé.

A görög kézen levő régi bazilika szűk ajtaján
csak meghajolva tudtak belépni, s egy sötét elő-
csarnokon át jutottak a Konstantin-féle bazilikába.

Elragadó látvány! A gyönyörű márványoszlo-
pok virágdíszes, oszlopfőekkel, csodálatos és beszé-
des, az Egyházzól tanuskodó mozaikmaradványok
lekötötték figyelmüket, de José alig várta, hogy
leszállhassanak az oszloptemplomba: a születési
barlangba.

A lámpák imbolygó fényével látta, hogy egy
hosszú, téglalap alakú barlangban vannak. ott
egy kerek fülke, a márvány padlózaton bíborcsillag
és körülötte e szavak ragyognak: Hic de Virgine
Maria Jesus Christus natus est.

José térdre borult e szent helyen: Nézd, itt
állott a jászol — suttogta a P. Rektor, aki maga
is mélyen meg volt hatva, ámbár nem először járt
itt, s mégis könnyezett a hely láttára, ahol a Gyer-
mek született s ahol Anyja szalmára fektette és
pólyába takarta a Kisdedet, s a pásztorok imádták
és köszöntötték a világ Megváltóját.

És ott, szemben a napkeleti bölcsek oltára áll,
azon a helyen, ahová a csillagtól vezérelve jöttek
a királyok, hogy imádják a Kisdedet, a Mindenség
Urát!... Már 1102-ben írtak e szent helyekről és
leírásuk pontosan egyezik azzal, amit látunk. —
folytatta a P. Rektor.

Majd a barlangban fölfelé haladva kutacs-
kák lettek, ahol a Szűzanya a Kisded ruháit mosta.
Ezután pedig egy folyosóra vezette őket a sekre-
tyés, ahol egymást érték a barlangok, kápolnaszerű
fülkék, oltárok. „Ez itt Szent József kápolnája, —
magyarázta a P. Rektor, — ez meg az Aprószentek
kápolnája... Itt önkéntelenül elsuttogták: „Üdv-
nektek, vértanuk virágai, akiket az élet küszöbén
letarolt Krisztus üldözője, mint ahogy a forgószél
elsodorja a fakadó rózsákat”. Pálmákkal és koszo-
rúkkal játszadoznak e kisdedek az oltár alatt...
Sorra járták Szent Euzébiusz sírját, Szent Paula,
Szent Fusztochium és Szent Jeromos sírhelyeit, és
hosszabb időt szenteltek Szent Jeromos barlang-
kápolnájának, ahol távol a világ zajától híres Vul-
gata-fordítását készítette a hagyomány szerint ez a
híres egyházatyja.

Ezután felmentek a Szent Katalinról elneve-
zett, szép, tágas ferences templomba.

José szívét eltöltötték a csodás élmények. Alig
lehetett szavát venni. A gyermekkor emlékei is
ott rajzottak körülötte.

A karácsonyt csakugyan a Szent Barlangban
ünnepelték meg Joséék.

Dicsőség—Békesség!

Alkonyattájt kimentek a Betlehemtől délnyu-
gatra fekvő nagy mezőre, azaz dombokra, ahol a
pásztorok, Betlehem első zarándokai virrasztottak

* Szemelvény a Kis Jose-trilógia most megje-
lenő harmadik kötetéből. Kiadja a Ferences Misszió-
szövetség.

Junius:
1944. év

a nyáj mellett, ahol az angyali Glóriát hallották zengeni...

Lilás fények úsztak a vidéken. Napszállat volt. José teleszitta keblét az úde friss levegővel, és önkéntelenül énekelni kezdett egy régi karácsonyi éneket. De Endre ajkán is felcsendült a magyar betlehemes ének: „Pásztorok, pásztorok“. Isten szabad ege alatt, pásztoroknak képzelve magukat, egész karácsonyi hangulatban voltak. Ki írhatná le örömlükét?

A karácsonyi misét a napkeleti bölcsek oltárán mutatta be a P. Rektor. José abban a nagy örömben részesült, hogy minisztrálhatott.

A homályos barlangot csak az olajlámpák és az oltárgyertyák imbolgó fénye ragyogta be.

Titokzatos öröm lepte meg José szívét. Hallani vélte az angyalok énekét... benn a barlangban, — vagy ott künn a barlang fölött. Pedig csend volt.

Csak a susogás hallatszott: a szentmise szavai...

Köröskörül sokan térdeltek egymás mellett, betlehemi asszonyok és gyermekek. Nagy csillogó gyermekszemek bámultak az oltárra..., úgy mint valamikor, évekkéi ezelőtt José nézett mély, tiszta gyermekszemével oda. Ott térdelt áhitatba merülve Endre is... Talán könnyezett?

És José?

Soha nem tapasztalt béke és nyugalom áradt el lelkén.

Visszaálmotta gyermekkorát.

„José, ugye, felejthetetlen nap ez nekünk“, — mondotta mise után a P. Rektor.

Kapott-e valaki ennél szebb karácsonyi ajándékot? — sutogta José. Megérdemlem-e?

És hálát adott az Úrnak.

Don Bosco

„Micsoda a gyermek?“ E kérdést tűzték ki Angliában a nevelőknek versenydíjas pályázatul. Legtalálhatóbb jellemzők: Virág, amelyet a gond keze még nem érintett. Fakadó bimbó az élet fáján. Bűvös eszköz, amely a házat kedves otthonná varázsolja. Szívke kulcsa, élet öröme, szeretet gyümölcse. Egy darab csoda, földre pottyant kis mennyország. Don Bosco szerint „egy lélek, amely a Megváltó Jézus képét tükrözi“, s így szent dolog, mint egy szentkép, akár pókhálós padlás-szobában, akár a szemetes láda tetején gunnyaszt. Tulajdonképpen Don Bosco volt az, aki a legújabb kor neveléstudományát rendszerével megalapozta, a gyermek méltóságának fogalmát visszaállította, s ráirányította mindenki figyelmét az ifjúság gondozására, mint a jövő kor legégetőbb, legszükségesebb és legnagyobb kérdésére.

Don Bosco született nevelőgyéniség volt, aki ebbeli hivatását természetfölöttinek érezte: „Az ifjakért küldött engem az Úr!...“ — „Jámbor hit, hogy az Úr mindenkor bizonyosan megadja azt, amit az új pap első miséjében kér. Én égő buzgalommal a szó hatalmát kértem, hogy sok jót tehessenek a lelkekkel. Úgy éreztem, hogy az Úr meghallgatta alázatos imámat.“ Így lett belőle „rongyosok apostola“, „a kis csibészek jó barátja“, aki üres zsebbel, de tele szívvel igazi, meleg otthont is. jószágos édesanyját is és egész önmagát adta a gyermekeknek. Ahol megjelent, hanyatt-homlok rohant feléje kipirult arccal, sugárzó, ragyogó szemekkel a város apraja-gyermeke... S ő mint a munka és szeretet aszkétája, áldozta fel magát és mindenét az ifjúságért, — jellemzik egyöntetűen életrajzírói. S tette ezt, mint igazi, jó pap, aki Krisztus valódi helyettese és megtestesítője e föld fia között. Ő szóról-szóra valószínűleg a egyszerű hivatást!

Jó Istentől kapott rendkívüli tehetségét is maradéktalanul beállította szent hivatása szolgálatába. Utolérhetetlen emlékezőtehetségét már akkor mindenki csodálta, mikor kis gyermek léteére egyszeri hallás után egész prédikációkat is elmondott szóról-szóra. Több-kevésbé jártas volt az olaszon és la-

és nevelési rendszere.

tionon kívül a francia, német, görög, héber, sőt magyar nyelvben is! Szakvéleményeket tudott mondani nemcsak a hittudományban és bölcseletben, hanem jogi, történelmi, földrajzi, ipari, kereskedelmi, egyház- és nemzetpolitikai kérdésekben is. S hogy az ifjúságnak minél többet adhasson önmagából, kitanulta a szabó-, asztalos-, szakács-, cukrász-mesterséget, jártas volt a mezőgazdaságban, szőlőművelésben, nemcsak a zenében, melyet kiválóan orgonáló, hegedülő és éneklő művészetével gyakorolt. E mellett versenyen felül állt testi ügyesség dolgában is, akár mint futó, mászó, kötélátúzó, cigánykerekező, kardnyelő, avagy mint nebulóit ezerféle módon bámulatbaejtő bűvész vagy szemfényvesztő szerepelt!... Ily sokoldalú tehetségével bátran állhatott apostolkodó munkába az ifjúságért!

Midőn Don Boscot egyszer megkérdezte egy kiváló nevelő: „Hogyan tud annyi szívnek ura lenni?“

F. Zimmermann: Jöjjetek áldani a Kisdedet...

-- azt felelte: „Az értelem és a vallás egész nevelési rendszeremnek a két rugója.” Valóban, mikor Rattazzi miniszter előtt kifejtette, hogy az ő módszere nem a megtorló, hanem a megelőző, — a miniszter kijelentette: „Igaz, ez a legalkalmasabb módszernek látszik eszes lények nevelésére.” A gyermeknevelés minden időben ismerte mindkét módszert, Don Bosco érdeme, hogy az uralmon lévő megtorló módszert „detronizálta”, s kimutatta ész-

Szent Péter kémlel.

szerűbségét a helyébe alkalmazkodó megelőző módszernek. Bár könnyebb legtöbbször a megtorló, mely a kihirdetett törvények megsértését van hivatva megbüntetni, mégis eredményében kétségtelenebb. Sokkal hatásosabb a megelőző módszer, mely állandó felügyelettel és csupa-szem s csupa-szív szeretettel, irányítással iparkodik megelőzni s lehetetlenné tenni a gyermek számára a bűnözést. „Jegyezték meg magatoknak, hogy a gyermekek inkább élénkségből, semmint rosszaságból vétének; inkább azért, mert nincsenek jó felügyelet alatt, semmint gonosziaságból. Velük kell lennünk, részt kell vennünk játékaikban, nyitott szemmel kell vigyáznunk rájuk, egyszóval abba az erkölcsi helyzetbe kell őket hoznunk, hogy egyáltalán ne tudjanak vétetni.”

Nem felejtette el Don Bosco mindenkor hangsúlyozni nevelésének vallásos jellegét sem. „A gyakori szentgyónás és gyakori szentáldozás, s a mindennapi szentmise a fenntartó oszlopa annak a nevelésnek, melytől távol akarjuk tartani a megfélemlítést és a botot.” Ebben rejlik a megelőző módszernek a titka. A szentségekhez való gyakori járulás a legjobb megelőzője a lelki elferdüléseknek. „Életünknek a lelke, — mondja Ballesio kanonok — a bűnnek a féke, a jószág sarkantyúja, a mi vidámságunk, szépségünk, megelégedettségünk, a ház rendje, a tanulásban és munkában való előmenetelünk, mindez abból az okszerű, bensőséges, buzgó ájtatosságból fakadt, melyet Isten szolgálja csepegtetett szívünkbe saját példájával, szentbeszédeivel, a szentségek gyakori vételével, épületes elbeszéléseivel, jellemző szavaival, intéseivel, pillantásaival, amelyek szétoszlatták a felhőket, a lelki fásultságot, teleöntötték a lelket örömmel s felgyújtották benne az erény és áldozat szeretetét.” Ehhez járultak meg az ötleme anyit sürgetett ájtatossági gyakorlatok: közös esti imák, egyéni szentséglátogatások, a Segítő Szent Szűz mindennapi felkeresése, napi lelki olvasmányok, havi jó-halál-gyakorlat, évi lelki-gyakorlat, fényes ünneptartások s nem utolsónban az eleven életű jámbor társulatok.

Az értelem és vallás kettős rugója mellett azonban Don Bosco szinte kimeríthetetlen nevelői eszköznek tekintette a szeretetreméltóságot is. Ezért mondja követőinek: „Ha jó eredményt akartok

a gyermekkel elérni, mindenáron azon legyetek, hogy jól bánjatok velük. Arra törekedjétek, hogy benneteket megszeressenek, nem pedig, hogy féljenek!... Azon legyetek, hogy amikor meglátnak benneteket, körétek fussanak, nem pedig, hogy elinaljanak mellőletek...” — „Ne felejtsetek el soha a nyájas bánásmódot! Nyerjétek meg az ifjak szívét a szeretet erejével! Gyakran idézzétek emlékeitekbe Szalézi Szent Ferenc mondását: Több legyet lehet fogni egy tányér mézzel, mint egy hordó ecettel.” A szeretetnek felsorakozhatatlan sok szent fogását alkalmazta Don Bosco a gyermekek lelkének megnyerésére, szeretetreméltóságának fényesebb bizonyítékai mégis azok a mindennapi és rendkívüli szórakozások, melyeket növendékeinek nagy örömeire mindig meglepetésszerűen rendezett. Ifjúsági színház, zene, ének, kirándulások, séták — úgyszintén ezt a lelki gyönyörködtetést és lélekalkalítást szolgálták. Szeretetreméltóságát árulták jellemmondatai, fülbesúgásai, erényecédlái s főként heti 18—20 órás gyóntatásai!...

Don Bosco nevelési rendszerében így jutott ki- való hangsúlyhoz: a gyermek bizalmának a megnyerése („Szeretnünk kell azt, ami a gyermekeknek tetszik, akkor majd szeretni fogják ok is azt, ami a nevelőnek tetszik!”), — a szabadság módszere („Tegyetek, amit akartok, csak ne vétkezzetek!”) — a vidámság módszere („A legjobb fogása az ebédnek a mosolygós, kedves arc!”), — a komoly munka és fegyelemtartás módszere (Lord Palmerston miniszter megjegyzése: „Ugyan kérem, hogy lehet ilyen példás csendet és fegyelmet elérni?”) — nemkülönben a találmány jutalmazásnak a módszere, mellyel milliónyi élményt és emléket varázsolt anyyira szeretett gyermekei életébe.

„Don Bosco — amint Ballesio kanonok jellemzi — közöttünk mindenkor a lángelméjű, a szóles látókörű, a merész vállalkozású férfiú volt, aki szilárdan és rendíthetetlenül állott az ellentétes hullámok verésében. Meghallotta szívében az Egyszavát, amint őt az ifjúság megmentésére hívta, s ő

A Mesevár.

ennek az apostolkodásnak szentelte magát maradék nélkül, felelem nélkül, egy izzó lélek lelkesedésével, egy hős bátorságával.” S ma ki tudná feltekinteni azt a hatást és azt az eredményt, melyet példájával és rendszerével a gyermeknevelés terén elért? Ezért nem lehet ma nagyvonalú s követendő gyermeknevelő vagy ifjúsági vezér, aki maga is nem az ő egyéniségén és rendszerén nevelődik. Az Egyház vele együtt szentté avatta az ő nevelési rendszerét, mi meg neveljük azzal szentté drága kisgyermekünket.

P. Sall Szilveszter O. F. M.

Junius:
1944. év

Kereszttel Szent Ferenc nyomában

P. Pusztay Gábor O. F. M., FVR orsz. ig.

Kevés ember lát és él át annyi szenvedést és megpróbáltatást, mint a ma embere. Ép azért időszzerű, hogy Szent Ferenc világi gyermeke példát adjon a szenvedésben. Illő, mert a bűnbánat szellemét öltöttük magunkra, mikor nyomdokára léptünk. A bűnbánat útjának pedig egyik kísérője és hasznos segítőtársa a szenvedés. Kétélű fegyver annak kezében, aki a bűnbánó életre határozza el magát. Ha ellenségként jelentkezik, akkor a kárhozát örvényét nyitja meg, ha pedig jóbarátként fogadjuk és szeretettel öleljük magunkhoz, akkor az örökévalóság kapuját sarkig kitarja előttünk.

„Aki utánam akar jönni, vegye fel keresztjét, úgy kövessen engem”, mondja az Úr. Maga igazolta be a szenvedés nagy értékét. Keresztútjával és halálával az örökkévalóságot nyitotta meg számunkra. Álljunk meg egy kissé az élet ütemével és szemléljük életünket az ő élettükrében. Az emberekért jött le a földre, felcserélte a fényes mennyországot a bűnös földdel, az angyalok társaságát a kicsinyes emberkével. Gyógyított, tanított, halottakat támasztott fel, kenyeret szaporított, egyszóval mindig és mindenütt a bajbajutottak mellett állt. Mi lett a jutalma mindezért, mikor egyszer ránk, emberekre szorult? Szeretetét szeretetlenséggel, jótéményeit gonoszsággal, irgalmát könyörtelenséggel viszonoztuk. A tőle nyert jökért, táplálékért ecettel és épével adóztunk, a rablógylókat elébe helyeztük, gyengédségéért gúnnyal és ütésekkel illettük, felemeltetésünkért lealázással válaszoltunk, életért halállal fizettünk. Ilyen a mi Isten iránti vonzalmunk. Neki mindez csak fájdalomt és szenvedést jelentett. Kérdezhetnénk érdemes volt ezért világot teremteni és a földre szállani? Igen, mert vannak jók is, meg itt tünik ki igazán isteni mivolta. Kisebbség lett Ő ezzel? Egyáltalán nem, sőt a megaláztatásban lett igazán nagy!

Ilyen kicsinyített formában a mi életünk is, mert a küzdelem fokmérője annak, hogy Isten nyomdokán haladok-e, vagy sem. Minél tökéletesebb valaki, annál nagyobb a keresztje és annál nagyobb a megpróbáltatása. Törpe lélek nem bírja el a lélekóriások életiramát! Sokszor kapunk mi is szeretetlenséget szeretetért, félreértést megértésünkért, megbántást jószágunkért, sikertelenséget a sok munkáért. Nem baj! Akinek itt fizetnek, nincsen igénylési joga odaát. Ha pedig nem kapjuk meg munkánk bérét itt, ránk vár majd az örök bér odaát.

Magunk is kereszt-alakot írunk le kitért karunkkal, tehát keresztből irtózók nem lehetünk. Különösen, mint szerzetes, ha mindjárt világban élünk is, krisztusi szerepre vállalkoztunk, tehát vinnünk is kell az élet egész vonalán. Nem elég a Tábor-hegy fényében sütkéreznünk és a virágvasárnapi diadalúton járnunk, ránk vár a Golgota keserősége és elhagyatottsága is. Ő járta meg elsőnek, de választottjaival is megjárta nap-nap után.

A keresztfa színéhez hasonló szerzetesi ruhánk, kordánk pedig Krisztus bilincsenek jelképe. Golgota-virágok vagyunk, tehát támaszra szorulunk, csak a támaszt nyújtó keresztben tudunk a magasba szökkenni. Kereszttel jelöljük meg magunkat naponta számtalanszor, keresztet kapunk beöltözésünk emlékére is. De nem mellkeresztet, mert ez dísz, hanem nagyobb, élettársat. A szerzetes, még ha világban él is, komoly támaszra szorul, és

nem hiúságot legyezgető ékességre. Ezt juttatja eszünkbe a pénteki böjt is, melyet szent szabályunk különösképen sürget.

Vigasztaló ránk nézve, hogy a kereszt, illetve a szenvedés csak rövid ideig tart. „Rövid a földi élet szenvedése, örök az érte járó dicsőség”, mondja Szent Ferenc atyánk is áldó imájában. Krisztus keresztje és szenvedése a menny kapuját tárta ki és ugyanakkor bezárta a pokol kapuját, de csak a nyomdokán járók előtt. Ezért rajongtak a szentek minden szenvedésben. Pazzi Szent Magdolna, míg a lelkiélet magaslatát el nem érte, így fohászzkodott: „Szenvedni, Uram, vagy meghalni!” Mikor viszont már a mennyország kapuját surolta istenes életével, így változtatta szívből fakadt sóhaját: „Csak szenvedni, Uram, és soha meg nem halni!”

Szenvedés győzte le a halált, s ez nyitotta meg számunkra a szebb, a céltudatosabb élet kapuját. Ezt az utat járták szentjeink, ez ihlet lélekatlétüket és vértanúkat.

Hivatásunk lett a kereszt és a szenvedés, ez mutatja, hogy Krisztuséi vagyunk. Másrészt ép hivatásunkból kifolyólag a példaadás kedvéért is vállalnunk kell. Példaképp szolgál életünk, ha látják, hogy türems kereszthordozók vagyunk, a profán világ is könnyebben viseli el nehéz keresztjét.

Valóság, akinek szemét még nem fátyolozta be a szenvedés drágagyöngye, a könnye, az előtt a világ túlértékelése még nem szűnt meg. Míg a szenvedés patakja könnyeink árjával ki nem mosta szemünkben a porhíntó élet szemfényvesztését, addig igazi öröm, igazi életértékelés nem lesz bennünk.

Mit tegyünk hát akkor, ha elér a szenvedés? Hagyatkozzunk Istenre. Panaszra ne nyissuk ajkunkat, mert a váratlanul jött szenvedés könnyen tévútra vezet. Ha törpe lélek vagyok, könnyen elleneséget látok benne, és kifakadásom, cselekedetem meggondoltságra, esetleg végzetes ballépéshez visz.

Türelemmel minden elviselhető. A türelem fakasztott Szent Ferenc atyánk tövisbokrán tövistelen rózsát. A türelemmel elviselt kereszt varázsolta tele Szent Erzsébetünk kötényét illatos rózsákkal. A mi életünk is rózsát terem, ha a sikertelenségben nem hangolódunk le, ha kicsiségünk tudatában és hibáink ismeretében nem válunk kislelkűvé. Boldogok leszünk, ha embertársaink félszégei, hibái nem keserítenek el bennünket, ha ilyenkor is az ég kék azurját átütő tekintettel a mennyország aranycsipkés ablakára szegezzük tekintetünket, és engedjük, hogy az onnan áradó fény sugar felmelengetse kételkedő tépelődéstől didergő lelkünket. Így leszünk türelmesek a jogosan, vagy jogtalanul ért büntetésben és dorgálásban.

Lebegjen előttünk a szenvedés válságos perceiben Krisztus minden szenvedésével, és halljuk meg Golgotáról felénk hangzó szavát: „nincs olyan fájdalom, mint az én fájdalom!” Tanuljunk rendalapító Atyánktól. Mikor már annyira beteg volt, hogy szinte minden porcikája sajgott a kínzó fájdalomtól, részvétellel így szólt hozzá melegsívű testvére: „Imádkozzál Istenhez, hogy kevésbé sujtson, mert a kelleténél nagyobb mértékben nehezedett rád keze.” Szent Ferenc felháborodással utasította vissza e kijelentést. Földre vetette magát, miközben így kiáltott fel: „Hálát adok neked, Mindenható Isten, minden szenvedésemért. Kérlek, Uram, ha úgy

tetszik százszor annyit adj, az a legnagyobb boldogságom, ha akaratodat teljesíthetem, még ha büntetsz is!”

Rendi szentjeink is mind-mind a szenvedés útját járták, de türelmes és mosolygó arccal. --- kövessük őket ebben is. Rendi szellemünk felelői az emberi élet egész vonalát. A társadalom erjesztő

kovásza lettünk, s erre most nagy szükség van. A szenvedés, nélkülözés tántorít el sok lelket Istentől, egyháztól és nemzettől, láttuk a kommunizmus idején. Lélek és nemzetmentő munka a mellettünk élők csendes tűrni-tudásra való nevelése. Ezt várja ma világi gyermekeitől a társadalmi élet nagy reformátora, Szent Ferenc.

Rákospalota. Október 10-én bensőséges ünnepség keretében öltöztette a plébánosigazgató Főtisztelendő Úr Szent Ferenc Atyánk alázatos ruhájába a rendiköztség 9 tagját, 16-án pedig fogadalmat tettek a szent szabály megtartására. Aldozatos lélekké vesznek részt a nagy katolikus mozgalmakban is. Így 50 pengőt gyűjtöttek a Katolikus Diákokthozmozgalom céljára, 100 pengőt pedig a szalázi atyák rendházára. A rendiköztség eleven életére jellemző, hogy ifjúsági szakosztályt is alakítottak a fiatalabb nemzedék terciáriusnevelése érdekében. Szent Ferenc Atyánk áldja meg buzgóságukat!

Baranyaszentlőrinc. A rendiközséget P. Réz Marián OFM. vizitátor atya alapította 1942-ben. Ft. Magasföldi Péter plébános-igazgató úr nagy szeretettel vezeti a testvéreket a ferences tökéletesség útján, s odaadással tartja meg gyűléseiket. A községnek 27 tagja van, de ezután aztán elszántan harcolnak Szent Ferenc eszméiért. Minden hó második vasárnapján tartják havi gyűlésüket, az előljáró értekezletet pedig minden hó második csütörtökjén. Első pénteken és első szombaton közösen járulnak a szentáldozáshoz, pénteken esténként pedig a harcoló katonákért végeznek ájtatosságot. A titkár szavaival zárjuk: „Kérjük Isten kegyelmét, hogy szentlőrinci kis gardánk a jövőben lélekkben és tagokban megerősödjön, mennél szélesebb körben elhathesse Szent Ferenc szellemét, s mennél több juhot vezessen a Jó Pásztorhoz.”

Veszprém. A rendiköztség fennállásának 15. évfordulója alkalmából nov. 21-én díszgyűlést rendezett. Az ünnepség fénypontja Ft. P. Vargha Theodorik OFM. tartományfőnök ünnepi beszéde volt. *Lengyel* Endre és *Scipiades* Iréne elnökök beszámolóján kívül *Orsolya* Mária zeneiskolai tanárnő. *Czinczás* Gyula kántor adtak elő zeneműveket, a piarista gimnázium növendékei énekeltek, *Vathy* Ferenc és *Róth* Mária pedig szavaltukkal emelték az ünnepség szépségét. P. *Dezsényi* Henrik OFM igazgató zárószavai fejezték be az emlékeztetés estét. Szent Ferenc Atyánk védje a jubiláns rendiközséget a jövőben is!

Szatmárnémeti. Október 16 és 17-én szokatlanul élénk mozgás volt észlelhető a Hildegárdában. A vendégek érkezése már szombaton (okt. 16.)

délután megkezdődött, úgyhogy már este 6 óraker az ünnepélyes Veni Sancte-val összekötött litánián is látható volt, hogy a környék rendi közösségei megmozdultak és elküldték népes küldöttségüket az összetartozás érzésének tanujelekképpen. Szombat este az ünnepély szónoka *Barna* József esperes, turterebes rendi igazgató volt, aki magas szárnyalású és meggyőző erejű és ferences lelkieltől duzzadó beszédében mutatott reá, hogy mit követel tőlünk Szent Ferenc gyermekeitől az Egyház.

A vasárnapi ünnepély d. e. 9 óras ünnepélyes főpapi misével kezdődött, melyet *Pakots* Károly püspöki helynök celebrált s ő mondotta a szentbeszédet is, méltatva Szent Ferenc fiainak hivatását és kérte Szent Ferenc gyermekeit, hogy példájukkal világítsanak az életben. A mise alatt a Hildegárda énekkara énekelt.

Megható volt, hogy *Árvay* Dezső lázári plébános híveivel mise alatt öltötte fel Szent Ferenc bűnbánó ruháját. Mise közben közös szentáldozáshoz járultak a terciáriusok, majd mise után közös reggelin vettek részt, melynek végeztével kezdetét vette a rendi közgyűlés a Hildegárda egyházköztség közművelődési házában.

A terciáriusok által elénekelt ferences himnusz után az elnöki megnyitót *Pakots* Károly kanonok, püspöki helynök mondotta s üdvözölte a nagy számmal megjelent terciáriusokat és az evangélium diadalmos útját tárta a hallgatók elé, melyen Szent Ferenc minden gyermekének haladnia kell. Majd P. *Pusztay* Gábor országos igazgató mondotta el közvetlen nyájassággal, hogy mit is üzen az országos központ. A ferences férfi-típusról tartott igen figyelemreméltó előadást *Frána* Péter kereskedelmi akadémiai tanár, kolozsvári rendi testvér, elébünk tárva az összes ferences típusokat a bibliai kortól kezdve napjainkig. Különösen a nőket kérte, kik a világi rendnek nagy tömegét adják, hogy a férfiakat vegyék rá az ő közismert rábeszélő képességükkel a világi rendbe való belépésre. Ezt követőleg a „Csiksomlyó

tett” címen érkezett P. *Benedek* Fidé, tartományi igazgató, megemlékezvén a ferences sajtóról s annak kötelezettségéről.

A szatmárnémeti világi ferencesek nevében „Mit nyújt nekem Szent Ferenc Világi Rendje?” címmel tartotta meg értekezését Dr. *Banner* Antal pü. tanácsos, rendi testvér, hangoztatva azt a mérhetetlen kincset, amit Szent Ferenc Világi Rendje két kézzel szór tagjainak. A rendi induló hangjaival a rendi közgyűlés véget ért, mely után közös ebéd következett.

Délután 6 óraker díszgyűlés volt a Szent Cecília teremben, mely Szent Ferenc himnuszával kezdődött. A rendi himnusz a Hildegárda énekkara énekelte *Hoffmann* Ferenc zeneiskolai igazgató vezetésével. Majd P. *Pusztay* Gábor országos igazgató mondott ünnepi beszédet, hangoztatva az imádkozva dolgozzál és dolgozva imádkozzál elvet, amit egy huzgó terciáriusnak meg kell valósítania az életben. *Banner* Ili szavaltá ezután *Somlyó* Zoltánnak a máriabesznyői gyónás című versét mély átérzéssel.

Majd *Hoffmann* Ferenc zeneiskolai igazgató művészi hegedű szólója következett, melyet *Banner* Ili kísért zongorán. A művész korát meghazudtoló fiatalos frissességgel játszott s gyönyörködtette lebilincselő játékkal a hallgatóságot. Majd a Hildegárda énekkara énekelte *Mozárt* Hymnusát szép összhanggal. Vezényelt *Hoffmann* Ferenc a zeneiskolai igazgató. A zárószót Dr. P. *Vitéz* Berárd rendi igazgató mondotta, megköszönve a szereplőknek fáradozásukat s kiküldötteknek és a közönségnek színes megjelenését. Végül Dr. *Scheffler* János megyés püspök úr üdvözölte a terciáriusokat s Isten áldását kérve további működésükre, megáldotta az ünnepelő közönséget, mellyel az ünnepség véget ért.

Ezen ünnepség megrendezését és értejtáró munkát Dr. P. *Vitéz* Berárd rendi igazgatónak köszönjük, aki fáradságos munkája árán összehozta a rendi tagokat és tanulsággal szolgálhatott mindnyájunk számára.

**Főiskolai végzettségű olvasóinknak nagyon ajánljuk
dr. Ervin Gábor**

Kultúra és emberiség

c. művét. Az emberi műveltség egyetemes elveinek forrásait, jelentőségét, határait, eszközeit, nagy eszméit rendszeresen a Magyar Barát kiváló munkatársának és a legújabb bölcséleti műve.

JELENKOR KIADÁSA. — Ára: 10— P.

June:
1944. évi

UJ KÖNYVEK

Blaskó Mária: NAPSUGÁRKA. Bp. 1944. Korda. Ára 2.80 P.

Bogner Mária Margit nővér élete nemcsak a nagyoknak fény és melegség, hanem a kicsinyeknek is napsugárka! Bogner Etus olyan volt, mint egy közülünk, boldog volt és szenvedett, de — és ebben kell utánoznunk! — szenvedésében és örömeiben is mindig Jézus arcát nézte! Ez a nézés tette nagyga, hogy most mindnyájan reá nézünk! S. G.

Boldog Mária: MESE ÉS NÉPI-BÁBJÁTEK. Szerző kiadása. Sopron, Klebelsberg-u. 1. 1943. 143 lap. Ára: 6.80 P.

E könyv írója azok közé tartozik, akik a „ledölt szobor“ tagjait nemcsak mossák, tisztogatják, hanem magyar szellemmel diszítik, szinezik. Az országépítés nehéz munkája az édes, kicsi gyermek kezébe kerül. „Az a gyermek, aki csupa kacagás, jókedv, mint felnőtt ember is csak jó lehet.“ — A sok, szébbnél-szebb mese, bábjáték és szindarab jelenete ezt a szent és magyar célt szolgálja. Mezei bokrétaját szeretettel nyújtja a szerző minden nevelőnek, és édesanyának. —on —ton.

P. Tomka Ágoston S. J.: A FEKETE-RÉT ÖRÖKÖSEI. Bp. 1944. Korda R. T. kiadás.

A szerző nem csak ifjúsági lelki táplálékáról gondoskodik, mint azt már az előbbi műveiből tudjuk, hanem szellemi szórakoztató irodalmat is ad a kezébe. Ezt célozza ez a 345 oldalas ifjúsági regény is. A mű alapeszméjét a „keresztény szeretet diadalmaskodása az átkos vérbosszu felett“ nemes gondolatában lehetne megjelölni. A könyv elejétől végig csupa rejtély és izgalom; az izgalmas eseményekben a sorok közt elrejtve találjuk az evangéliumi magot, amely az olvasónak van szánva. De a szórakoztató elem sem hiányzik belőle. Köszönjük a szerzőnek, hogy ily nemes könyvvel és kedves karácsonyi ajándékkal ajándékozta meg az ifjúságot.

MUNKÁS IFJAK NAGYASSZONYA címen jelent meg immár a 11. sz. füzet a „Munkásifjú Könyvtár“nak C. Bordet nyomán. Örömmel vesszük tudomásul és adjuk tovább kedves olvasóinknak azt a sok reményt ígérő munkát, amelyet a KIOE végez nemcsak szociális, hanem lelki téren is tanoncifjúságunk körében. A jelen kiadás a Szűzanyának, a Munkásifjak Nagyasszonyának gazdag kincseivel, erényeivel, szeretetével akarja megismertetni a KIOE-ifjúságot. A füzet utolsó fejezetében a rózsafüzér titkaihoz találunk rövid, hasznos elmélkedéseket. Nemcsak a munkásifjak, de bárki is igen nagy lelki haszonnal olvashatja és elmélkedheti végig ezt a tartalmas füzetet. —s —a.

LUCIE CHRISTINE, A XX. SZÁZAD MISZTIKUSÁNAK NAPLÓJA. Szalézi Művek. Fordítás.

Fölbecsülhetetlen értéket jelentenek a könyvek magyar nyelvű kiadása a misztikára fogékony lelkek számára. Akik ugyanis a misztikus élmények központi cselekményének, a belénk öntött szemlélődésnek irodalmát szakszerűen tanulmányozták, azok bizonyára azt fájalták legjobban, hogy a szemlélődési ismeret fokozatos növekedésének a mikéntjéről kevés szó esik. Itt Lucie Christine mintegy kézen vezeti az olvasót, s amint ő mind beljebb hatol Isten megismerésének titokzatos világába, azonnal közli is vele a legyszerűbb és legkeresetlenebb szavakkal, hogy mi újat látott meg és hogyan látja azt. Az olvasó egész idő alatt úgy érzi, mintha valami csodálatos isteni mozgófénykép-előadáson volna. Szeme előtt egymás után tűnnek elő Isten végtelen tökéletességei. Egyik ámulatból a másikba esik. — A fordítás maga igen könnyed és kifejező.

Dr. P. Kalmár Özséb.

MISEKÖNYV A VASÁRNAPI ÉS UNNEPNAPI SZENTMISÉK SZÖVEGÉVEL. 3 teljesen átdolgozott kiadás. Kiadja a Magyar Katolikus Nőegyesületek Országos Szövetsége. Budapest, IV., Veres Pálné-u. 9.

A népszerű misekönyv 3. kiadásával a legteljesebb mértékben beváltotta a hozzáfűzött reményeket. A liturgikus lélek kialakulásának valóságos kincséből ez a könyv, amely fenkölt szellemű bevezetésében igazi apoteozisa a szentmisének és az életnek. A liturgiába való tevékeny bekapcsolódás szinte tökéletes lesz a különböző ünnepek miseszövegeinek áhitatos olvasásával, amit igen megkönnyít a miseszövegeknek állandó és változó részekre való besorolásában követett rendszeresség. Sik Sándor mélytűző szoltár, sequentia és himnuszfordítása, a magyaros és fordulatossá Szentírás szövegfordítások csak emelik a misekönyv belső tartalmi értékét. A praktikus alakú külső, az izléses nyomás kellemes hatást vált ki és elmaradhatatlan vadamecumjává teszi a tettes könyvecskét az igazi, bensőséges hívő lelkek számára.

Dr. Benkovich István.

GALILEAI HALÁSZOK. Bibliikus regény. Írta: Vath János. Árpád r. t. kiadása. Kalocsa.

A kis regény Krisztus életének megrázó epizódjait vetíti elénk a biztoskező író mesteri interpretációjában. Az ismert bibliai jelenetek drámai érzékeltetése eleven, lüktető erőt ad az események lefolyásának. Szinte plasztikus kép tárul az olvasó elé Krisztus Urunk korának eseményeiből és a Megváltás felséges misztériumból. A „Költevények prózában“ címen összegyűjtött kis történetek címűknél jóval többet fejeznek ki áhitatban, megérzésben és színes mozaikszerű interpretálásban. A kiváló stílusérzékkel, fordulatosan megírt mű értékes nyeresége az Árpádkönyveknek, amelyek igen alkalmasak arra, hogy a széles néprétegek irodalmi és vallási érzését emeljék.

Dr. Benkovich István.

LOURDESI NAPTAR AZ 1944. SZÜKÖÉVRE. A Lourdes folyóirat kiadása. Király-Nyomda, Sopron. 96 lap és az országos vásárok jegyzéke.

A legnagyobb elismeréssel kell nyilatkoznunk arról az egészen rendkívüli buzgóságról, amelyet Tóth János soproni plébános úr a lurdi Szűzanya tisztelőinek és a lurdi kegyhely áldásának terjesztésében kifejt. Számtalan lélek nyerte már vissza nyugalmát, imája meghallgatását, akárhányszor testi gyógyulását ennek az apostolságnak a nyomán. Ez a naptár is ezt a célt szolgálja. Szeretettel ajánljuk minden olvasónk figyelmébe, annál is inkább, mert a Szent Antal Missziós-naptár megjelenését az idén nem tudtuk nyélbe ütni.

P. Sinzig Péter O. F. M.: EMBERSORSOK A VIHARBAN. Fordította: P. Nagymányoky Gilbert O. F. M. Kiadja: a Ferences Missziók Orsz. Ügyvivősége. Budapest. 144 oldal.

A mai kor emberét, aki verejtékeve küszködik a viharok viharában — különösképen érdeklő a kiváló szerző könyve, amelynek háttere a vörös vihar és ebből bontakozik ki két ember sorsa, Iván és Szasa lebilincselő története. Látjuk Iván lelkének kibontakozását és hősi áldozatát Szent Ferenc rendjében; — ezen a megindító és művészi lélek-rajzon az élet színe ragyog. Szasa megtérésében azonban mintha kételkednénk; itt a külső történések változatossága elnyomja a lelki rajz mélységét. A filmszerűen lepergő események azért itt is lekötik az olvasó figyelmét és az egész műből kiérezzük azt a gondolatot, hogy a viharok is van tisztító, nemesítő, fölemelő hatása, ha Isten kezébe fogódzunk.

A fordítás olyan magyaros és gördülékeny, hogy szinte azt hisszük: eredeti magyar művet olvasunk.

Dr. Vöö Mihályné.

A MAGYAR SZENTFÖLD naptár-évkönyve eredetileg gazdag és érdekes tartalommal, sok szép képpel jelent meg. P. Uzdóczy-Zadravecz István püspök előszavában szellemesen mutat rá az 1943. év eredményeire. Dr. Balanyi György a rómaiak szentföldi uralmát és Jeruzsálem pusztulását írja le. Dr. Pataky Arnold a társadalmi jólét alapjairól közöl adatokat a Szentírásból. Pálffy Erzsébet grófnő a keresztesvitézek hősie harcát rajzolja meg mesteri tollal. P. Majsai Mór szentföldi biztos a Magyar Szentföld mozgalmaról nyújt eleven tájékoztatást. P. Takács Ince a Szentföldnek egy nem rég elhunyt nagy krónikását mutatja be vonzó képekben. P. Szabados Anzelm vice-commissarius Názareth multját és jelenét vetíti elénk. A szép kiállítású évkönyv ára 1.— P. Megrendelhető: Magyar Barát kiadóhivatalában, Vác. Postafiók 16.

BÉKÉMET ADOM NEKTEK. Szalézi Művek. 1.— P.

Kedves, kempiskedő könyvecske a finomabb lelkiség alapköveiről. Krisztus békéjéhez mutat utat, melyet világ meg nem adhat. Meglepően igaz és szép az egyszerűségéről írt fejezet. — Sz —

VÁGYÓDÁS.

Főnséges, hatalmas a csillagos ég!
Magasan, elérhetetlenül cikkáznak
odafönt a csillagok. Mégis, mégis...
hívnak...

Hívnak a csillagokon túl. Hiv Az,
aki még hatalmasabb a végtelen ten-
gerű égpalástnál. Messzebb van tő-
lem, mint a csillagok, elérhetetlenül
messze és mégis, mily közel!... Itt
vagyó nagy Isten, nálam, egészen
nálam! Enyémnek mondhatlak, Kirá-
lyom, Barátom, Testvérem, Atyam!
Milyen jó a Tiéd lenni, Neked élni,
Veled meghalni...

Messze vagy te csillagos égbolt. Ó,
jőjj közelebb hozzám, kitárom ka-
rom, magamhoz öllek, légy egé-
szen kicsi, hogy befogadhassalak, élj
bennem, borulj rám, légy enyém!!!
Krisztusom, Te leszálltál hozzám,
onnan a magas csillagok felől, ma-
radj nálam, segíts, hogy jó legyek!

Te hatalmasabb vagy mindennél és
mindenkinél, és mégis enyém vagy!

Köszönöm Neked, nagyon köszö-
nöm...

Vágyom Utánad Hatalmas Király,
Aldozati Bárány, Szelidszívű Jezu-
som... Add, hogy mindig szeresse-
lek.

Ne haragudj rám bűneimért, ó jó-
ságos Atya, szánj meg engem! Te Ir-
galmasság, nézz le rám onnan a ma-
gas csillagokból!

Szállj le a földre, Békesség, oszd
ki nekünk a Te békédet! Vágyódik
Utánad a lelkem, jer Üdvözítőm!

Milyen fenségesen hatalmas a csil-
lagos ég!...

És Te milyen mérhetetlenül jó
vagy Istenem!...

Litvay Piroska. Nagykanizsa.

A SZERETET GYŐZELME.

Az esti ima utolsó szava is el-
hangzott kis szobánkban.

— Jézus nevében aludjunk! —
csengett Őcsi vékonyka gyermek-
hangja még, de nemsokára már csak
egészséges szuszogás hallatszott
ágyacska felől.

Az én szememre is álmot hozott
örangyalom. Azután ágyam szélére
ulva beszélni kezdett.

Az idén sok helyen nem unnepe-
nek karácsonyt az emberek. Szívuk
ég, de nem tudják felmelegíteni a hi-
deg telet, mert a gyűlölet lángja lo-
bog bennük. Kárörvendően nevet a
Gonosz. De otthon, túl a gyűlölet vi-
harán a fiatal szívekben győz és le-
verhetetlenül győzni fog a szeretet.
Igy akarja az Úr. Ezért tinektek uj-
jongva kell unnepegetek azon a

szent napon, mikor leszáll a földre
az Isten Fia. A győzelmetek napja
lesz az.

Szívetem végigsimitotta a kará-
csony közeléte, és várakozva tárult
ki az ég felé...

Mecseki Margit.

KARÁCSONYI HARANGHANGOK.

Jászolykából ó isteni Gyermekek,
szép mosolyod küldd az embereknek.
Szívecskéd szerelmét
szórd szét a világba,
csendesüljön el a
fegyverzaj, a láрма
ne legyen ma senki
elhagyatott, árva.

Ó hallgass egy rekedt,
bús harang szavára.
Zeng. zúg a harang. Ünnepi melódiája
Isten jóságát hirdeti.

Bence Mária. Budapest

ÖNZETLEN SZÍV!

Agnes boldogan szalad haza az is-
kolából.

— Anyukám, anyukám! be szépe!
mondott nekünk a tisztelendő bácsi!
A betlehemi Jézuskáról beszélt. Jön
a karácsony! A Jézuska születésnap-
ján összeül minden család és örül.
Anyukám, tegnap összeírtuk a me-
séskönyvet, a játékokat és mind, amit
kértem. Anyukám, tudom, hogy te
szeretsz engem. Megteszed ugye, amit
most kérek?... A pincében lakó ut-
caseprő bácsinak a kisleánya velem
jár iskolába. Milyen szegények! Ha
én csak a fele ajándékot kapom meg,
és a másik fele pénzen a kisleány-
nak veszünk valamit anyukám, ez
lesz a legnagyobb ajándékom!

Az anya hallgatott!... Majd köny-
nyek borították el szemét, és meg-
hatott hangon mondta:

— Megteszem Ágneském.

Kalocsai Mária, Kassa.

Kis jászolban fekszik.

Édes, szent az álma.

Minden bajtól védi

Egi angyal szárnya.

Álmára vigyázzunk.

Jöjjetek, imádjuk!

KARÁCSONY ÉDES TITKA.

Szent karácsony ünnepe mily ma-
gasztosak a te titkaid! Elfeleddtetsz te
velünk minden bűt és fájdalmat!
Csak azt a mosolygós kisdedet látjuk,
akinek szeméből az egész mennyor-
szág ragyog felénk.

Félre teszünk minden gondot, ag-
godalmat s ott csüggünk a kisded já-
szolyán. Forró szeretettel imádjuk
Öt.

A Kisded Jézus felénk tárja picit
karját, és első szószékéről, a betle-
hemi jászolyból hirdeti: Jöjjetek
hozzám mindnyájan kik lá-
radoztok és terhelve vagy-
tok, és én megennyhitlek ti-
teket.

H. Szabó Erzsébet, Keeskemét

Karácsony előtt jelenik meg kiadásunkban

Helena Christaller:

SZENT LÁNG

c. nagyszerű könyve. Szent Ferenc és Klára
nagy életregénye. Magyar nyelven még nem
jelent meg ennyire szép és merész könyv a
Ferencrend e két lélekóriásáról. A vastag
kötet ára 5.— P. Azért adjuk a vastag köny-
vet a mai papírárok mellett is ily olcsón,
hogy minél többen megrendelhessék. Aki ke-
zébe veszi, nem teszi le addig, amíg végig
nem olvasta. Lenyűgöző, lélekformáló könyv!

Június:
1944. év

Szent Karácsony ünnepe minden olvasónknak a Kis Jézus sok kegyelmét kívánjuk. Az emberiség mérhetetlen szenvedése Kálváriává avatta ennek az esztendőnek minden napját. Keresztet öleltünk évek óta, már megszoktuk a könnyet, a vért, a gyászt. Ebbe a sötétségbe világít bele Bellehem csillaga, a kisdéd Jézuska. AIdó jobbja felénk osztja az áldást, s reménységre biztat. Amely világnak Krisztusa van, ahová az Istenember lábnyoma ért, ahol angyalok hirdetik az üdvösséget, s örömet, boldogságot ont az ég, - nem szabad elesüggednünk. Karácsony is győzelemmel kecsgett: Krisztus diadalra hivattott, meggyőzni jött a világot! Bizunk, testvérek, a krisztusi erőben! Enekeljük rendíthetetlen hittel a dicsőség s béke karácsonyi dallamait! Gloria! Pax! Et Bonum! Dicsőség Istennek, áldás és békesség a jóakarátú embereknek!

Kedves Testvéreink! A MAGYAR BARÁT az idén is megszervezi szokásos teli ájtatosságait. Hiszünk az imádság minden földi hatalmat és fegyvert felülmúló erejében! Hiszünk, hogy a Gondviselő Isten az imádság szándékait is tekintetbe veszi jövő sorsunk, az emberiség boldogítása és a béke irányításában! Hiszünk, hogy Krisztus Urunk érdeme, a Boldogságos Szűz, Szent Ferenc Atyánk és a többi szentek közbenjárása irgalmas esd a bűnös emberiségnek és meghallgatást nyer menynei Atyánknál! Mennél nagyobb a szenvedés és az inség, a szeretetlenség és a pusztítás, annál gyengébbnek bizonyul a földi hatalom, s annál jobban rászorulunk az imádságra, az Isten szeretetét, bocsánatát és jóságát megindító ájtatosságokra. A MAGYAR BARÁT olvasótáborra, Szent Ferenc Harmadik Rendje, a buzgó hívek sokasága, a maga szerény körében, legtöbbször saját előimádkozóinak vezetésével templomban, kápolnában, iskolában, egyesületi otthonban, magános jó helyek házaiban végzi kilencedjeinket. Az idén a következő sorrendben következnek egymásután: DECEMBERBEN szeles körben szervezzük meg a szálláskeresési kilencedjét! Kilencedjeink család alkosson egy bokrot, s vigye házról-házra a Szentcsalád képet, s végezze a szokásos ájtatosságot. Az első napon a főtisztelendő plébános úrral áldassuk meg lehetőleg közösen — az összes Szentcsalád-képeket. Kérjük meg, hogy harangszóval indulhassunk egyszerre valamennyien az egyik háztól a ma-

sikig. A Szentcsaládot befogadó család tagjai a reájuk eső napon gyónjanak és áldozzanak meg közösen. Vezérkönyve: Szállást keres a Szent Család c. imafüzet. Háromszínű igen szép hordozható Szent Család képet is készítettünk, hogy az idén ezzel járassuk az ájtatosságot. Az ájtatosság kezdete december 15-e. JANUÁRBAN a Szeplőtelen Szűz Asszonyának hódolunk engeszteléseinkben. A Pápa Özentsége kérte meg erre az ájtatosságra a világot, s Szűz Mária Szeplőtelen Szívének ajánlotta az egész emberiséget. A béke és a megterés kegyelmét kérjük ebben az ájtatosságban. Januártól kezdve egy új szokással gyarapszik vallási életünk ott, ahol még nem vezették be: az első szombati engesztelő áldozással. Első péntek után ezentúl az első szombaton is ugyanúgy áldozunk valamennyien, mint eddig Jézus Szíve minden pénteken. A kilenced és a havi első szombat imáit és gyönyörű enekait új imafüzetünk, a Szeplőtelen Szűz Asszonya c. kultuszfüzet tartalmazza. Az ájtatosság kezdete január első szombatja! FEBRUÁRBAN a Lurdi Boldogasszony tiszteletére tartjuk meg vagy a kilencedet, vagy pedig a 18 jelentős emlékére a két egymásután következő szentkilencedet. Ezt is végezhetjük mindennap házról-házra járva. Vezérkönyve: Lurdi ájtatosság c. imafüzet. Kezdeté február 11-e. Szép lurdi képet hozunk forgalomba erre az alkalomra, olyat, mint a szálláskeresési kép. MÁRCIUSBAN a Fájdalmas Szűz tiszteletére szervezzük meg a szentkilencedet vagy templomban, imaházban együtt, vagy külön bokrokban házról-házra járva. A szenvedő Istenanya gyöngyösi kegyképét a szálláskeresés képéhez hasonló nagyságban és színes festésben szintén elkészítettük kedves imádkozóink számára. Vezérkönyvünk a Fájdalmas Szűz Mária c. ismert imafüzet. A tavaszi munkák kezdete a mezőre szólítja újra magyar népünket, néhány búcsújáróhelyet ugyan felkeres a nyár folyamán, vasár- és ünnepnap elmegy a templomba, de többi idejét látástól-vakulásig a munka köti le. A teli imádságok kegyelme harmatozza meg a magyar munkát, tegye termékenyvé vetéseinket, adja meg a mindennapi kenyeret, az emberiség békéjét, a családok boldogságát, mindannyiunk üdvösségét. (Az imafüzetek ára darabonként 60 fillér. A hordozható Szentcsalád, Lurdi Szűz és Fájdalmas Szűz képeke 3.— P.)

Új könyvekkel gazdagítottuk a ferences irodalmat. Jelen számunk hirdetéseinben megismerkedhet velük az olvasó. Különösen a Fioretti, azaz Virágszálat Szent Ferenc és társai életéből c. könyvünket ajánljuk Kedves Olvasónknak, amelyből Szent Ferenc Atyánk életének legbensőségesebb elmenyeit ismerhetjük meg. Szent Ferenc gyermekeinek állandó

olvasmánya ez a világirodalmi szempontból is páratlan alkotás. Tekintettel a nagy kelendősegre, nagyon kérem Szent Ferenc Atyánk minden tisztelőjét, hogy mennél hamarabb szerezze be ezt a könyvet, s így tegye lehetővé az ólomanyag beolvastása előtt az újabb kiadás megjelenését.

Sziénai Szent Bernardin halálának 500 éves fordulójára jelent meg Bargellini tollából és Nagymányoky Gilbert OFM. fordításában a nagy Szent életre SZIENAI SAS címen. A nagyszerű munka élvezetes és rendkívül tanulságos olvasmánya minden katolikus hívőnek. Különösen a terciáriusok nem nélkülözhetik.

A SZALLÁSKERESÉS hordozható képét szép színekben festette meg kedvelt festőművésznünk, Márton Lajos. Megható melegséggel ábrázolja azt a szorongó helyzetet, amelyben Szűz Mária és Szent József állhott keresett Bellehemben, hogy otthona legyen a kis Jézuskának. Az ájtatosságot ez előtt a szentkép előtt végezzük ezentúl, ezt a képet hordozzuk körmenetileg házról-házra, s ezt áldatjuk meg a pappal, mielőtt a szentkilencedet megkezdjük. Ára a különleges csomagolással és a portóval együtt darabonként 3.— pengő.

Ferences szemmel címen jelentette meg lapunk szerkesztője a mai ferences feladatokra választ és útbaigazítást nyújtó könyvét. A vaskos kötet minden ferences szellemből élni akaró ember számára útmutat. Megtanít ferences szemmel nézni a világot. A ferences világnézet ily hargon és ily merészséggel még nem szólott meg a magyar irodalomban. Ferences szellemünk hitvallása minden fejezete. Okvetlenül szerezzék meg, testvérek! Ára a mai viszonyok közt is kevés: 7.— P.

ADOMÁNYOK A GYÖNGYÖSI FÁJDALMAS SZŰZ ÚJ KEGYELTÁRÁ JAVÁRA: Rákospalotai hívek 144.20, Garampáldi hívek 135.—, Nagybaracska hívek 70.42, Kányi hívek 50.—, Tarnaszentmiklósi hívek 40.80, Tatali hívek 41.70, Nagyrécei hívek 25.—, Ipolysági hívek 42.—, Igali hívek 82.90, Magócs S.-né, Jászberény 20.—, Táplószentmártoni hívek 50.—, Gólya M. Tiszórs 20.—, özv. B. B.-né, Székesfehérvár 20.—, Csomai hívek 17.70, Páczini hívek 20.50, tíz pengőt adtak a következők: Várkonyi György, dr. Bogyi Gyula, F. R. Rákospalota, Jászdósa hívek. Sz. J. Mátyásföld, Baghy F.-né, Törökszentmiklós, Sz. L. Bélapátfalva. A Gyöngyösi Fájdalmas Szűzanya tartalmazza meg mindazokat, kik új szentélyét és kegyoltárát építeni segítik! A kegyoltárra szánt adományokat mindig a kegyhely csekkjén (Fájdalmas Szűzanya kegyhelye, Gyöngyös. 31.388. sz.) küldjünk. Üres csekklap minden postán kapható 3 fillérért.

Karácsonyi üdvözléteidet

a Magyar Barát karácsonyi és újévi levelezőlapjain küldd jóbarátaidhoz!

Ára darabonként 20 fillér!

ÚJ KÖNYVEINK A KARÁCSONYI KÖNYVESPOLCON

MEGJELENT:

Virágszálak Szent Ferenc és társai életéből. Floretti (Szent Ferenc élete legendákban) Kőszeghy Mihály dr. fordítása. Ára 4.— P.
Bargellini—Nagymányoky: **Sziénai Sas.** Sziénai Szent Bernardin élete. Ára 5.— P.
Dám Ince, OFM: **Ferences szemmel.** Ferences témák — Mai feladatok. Ára 7.— P.

Arpádházi Szent Margit tisztelete (60 fillér)
Fájdalmas Szűzanya tisztelete (60 fillér)
Jézus Szíve tisztelete (60 fillér)
Kis Szent Teréz tisztelete (60 fillér)
Lurdi Ájtatosság (60 fillér)
Szállást keres a Szent Család (60 fillér)
Szent Erzsébet tisztelete (60 fillér)

A LELEKI ÉLET FERENCES MESTEREI:

Szent Bonaventúra: **A lélek útjai Istenhez** (3.50 P.)
Milánói Jakab: **A szeretet aszártok.** Lelkiélet iskolája (3.50 P.)
Szent Bonaventúra: **Tökéletesség kis tükre** (3.— P.)
P. Szedő Dénes: **Philomena** (3.50 P.)
Szent Bonaventúra: **Beszélgetek a lelkemmel** (3.50 P.)

GYÖNGYÖSI FERENCES KÖNYVEK:

P. dr. László Ákos: **A ferences iskola természetbölcseleti problémái** (4.— P.)
P. Kónig Kelemen: **A keresztény egyházak egysége** (5.— F.)
P. dr. Nagy Konstantin: **A magyar katolikus egyház nemzeti zsinatai** (4.— P.)
P. Németh Luciusz: **A ferences rendszabály tökéletessége** (3.80 P.)

SAJTÓ ALATT:

Roznik Rajnér, OFM: **Krisztus útján.** Ára 7.— P.
Kiss Szalez, OFM: **Mindent az Istenért!** Lechner Mária Franciska anyja jellemrajza. Ára 4.— P. (III. Kiadás sajtó alatt.)
Dám Ince, OFM: **Egyház és népiség.** Ára 7.— P.

P. Nyi Bernárdin: **A mohácsi ferencesek története** (4.— P.)

EGYÉB FERENCES KIADVÁNYOK:

P. dr. Dám Ince: **Ferences Misszálé** (kötvé 4.— P.)
Majszai—Dám: **Szent Ferenc Villági (III.) Rendjének vezérkönyve** (2.20 P.)
Dezső István: **P. Florentini Teodóz élete és a Keresztes Nővérek társulata** (2.60 P.)
Dr. Monostory Elekné: **As én igám** (40 keresztúti elmélkedés) (3.— P.)
P. Dám Ince: **Krisztus a világegyetem királya.** (1.— P.)
P. Dám Ince: **Duns Scotus műveinek kritikai kiadása.** (3.— P.)
Szent Ferenc hívi! Toborzófűzet Szent Ferenc III. Rendjébe. (20 fillér.)
Jagicza Juvenál: **Jézus neve és a ferencesek.** (20 fillér.)
Puszlay Gábor: **A Ferencrend szociális alkotásai.** (20 fillér.)
Szálláskereséshez hordozható szentkép. (3.— P.)
Ervin Gábor: **A tökéletesség felé.** (40 fillér.)
Marosszéki Zoltán: **A szentkúti búcsúok nyomában.** 20 búcsúdallam kottával. (50 fillér.)
Balanyi György: **Anima Franciscana. Ferences lélek.** (3.— P.)

Magyar Barát kiadóhivatala, Vác. Postafiók 16.

**Írógép!
Számológép!
Szorzó és
összeadógép!**

**Kölcsönzés, vétel, cseré. eladás.
Nagy raktár új és ujjáépített gépekből**

Vajda Zoltán József
cégnél.

Kispest, Klapka-u. 3 a.
Telefon: 142--103.

Kedves Olvasóinkért és terjesztőinkért minden hónap első szombatján reggel 7 órakor szentmisét mondunk a Gyöngyösi Fájdalmas Szűzanya kegyoltáránál. Lélekben mindannyian kapcsolódjunk Jézus keresztáldozatába ezen a napon, s egy szívvel, egy lélekkel ostromoljuk a mennyei Atyát bocsánatért, békéért, minden szükségünkért!

HALOTTAINK:

Kühár Flóris OSB. Budapest
ö. László Lászlóné, Jászberény
Hegedüs Jozsefné, Endrőd
ö. Fejős Jánosné, Szekszárd
Dr. Nagy Ödönné, Szabadka
Antalkovics Mária, Zombor
Bába Juliánna, Vics

Elhunyt előfizetőinkért havonta két szentmisét mutatunk be! Nyugodjanak békében!